№ 18. Środa, 23 Stycznia (4 Lutego) 1874. № 18.

Prenumerata miejscowa:
bez odnoszenia:
Na rok . . . 9 rsr.
„ 6 miesięcy . 4 50 k.
„ 3 miesiące . 2 25 k.
„ 1 miesiąc . — 75 k.
Za odnoszenie dopłaca się 5 kop. miesięcznie.

DZIENNIK WARSZAWSKI

Prenumerata zamiejscowa
z odsyłką pocztą:
Na rok . . . 12 rsr.
„ 6 miesięcy . . 6 „
„ 3 miesiące . . 3 „
„ 1 miesiąc . . 1 „

Prenumerata przyjmuje się: w Warszawie, w głównym kantorze Redakcji przy ulicy Miodowej Nr. 487 i w innych jej kantorach miejskich: — w St. Petersburgu, w księgarni A. T. Bazunowa na Newskim Prospekcie w domu Olchinowej; w Moskwie, w księgarni J. S. Sołowiewa.

ROK JEDENASTY.

Za ogłoszenia pobiera się: za jeden raz sześć kopiejek od wiersza druku lub jego miejsca, za dwa razy, dziewięć kopiejek, za trzy razy, dwanaście kopiejek i t. d. — Oddzielne numera sprzedają się po 5 kopiejek.

WYCHODZI CODZIENNIE, PRÓCZ DNI NIEDZIELNYCH I ŚWIĄTECZNYCH.

Kalendarz prawosławny.

We czwartek, 24 stycznia (5 lutego), — św. Ksenji i Maked. p.
W piątek, 25 stycznia (6 lutego), — św. Grigoria Bogosł.
W sobotę, 26 stycznia (7 lutego), — św. Ksenofonta i M. pr.

Słońce wsch. o godz. 7 min. 39; zach. o godz. 4 min. 50.

Spostrzeżenia meteorologiczne
dostarczane przez obserwatorjum warszawskie.
Dnia 22 Stycznia (3 Lutego) 1874 roku.

	Ciśnienie powietrza sprowadzone do 0°	Temper. podług Celejusza.	Wilgoć %	Kierunek wiatru.
g. 7	756.8	— 9.2	88	spokojnie.
1	755.0	— 5.5	98	południowy.
9	752.0	— 3.3	100	poł.-zachodni.

Kalendarz rzymsko-katolicki.

We czwartek, 24 stycznia (5 lutego), — św. Agaty panny męcz.
W piątek, 25 stycznia (6 lutego), — św. Doroty panny męcz.
W sobotę, 26 stycznia (7 lutego), — św. Romualda bisk.

Wysokość wody na Wiśle stóp 2 cali 10.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Ustawa o obowiązku służby wojskowej.

(Nawyżej zatwierdzona 1 stycznia 1874 r.)

(*Dokończenie* *).

Rozdział XIII.

O skargach w sprawach o obowiązku służby wojskowej.

197. Na czynności i rozporządzenia instytucij zawiadujących obowiązkiem służby wojskowej, dopuszczają się przed upływem niżej wskazanych terminów (art. 201, 205 i 211) skargi ustne i piśmienne.

198. Skargi ustne zapisują się przez właściwe instytucje do oddzielnych książek. Przy skargach mogą być składane wszelkie potwierdzające ich słuszność dokumenta.

199. Podającemu skargę powinien być wydany, na jego żądanie, kwit z odbioru skargi.

200. Nierozstrzygnięcie skarg nie wstrzymuje czynności Kompletów do obowiązku służby wojskowej, pod względem powołania i odbioru do służby.

201. Skargi na instytucje i urzędników układających szczegółowe listy powołania o dopuszczonych w tych listach niedokładnościach, mogą być podawane w ciągu *dwóch tygodni* od dnia ustanowionego w art. 118 ostatecznego terminu do złożenia szczegółowych list powołania.

202. Wspomniane w poprzednim 201 art. skargi mogą być podawane albo bezpośrednio do Powiatowego, Okręgowego lub Miejskiego do obowiązku służby wojskowej Kompletu, albo do układających szczegółowe listy powołania instytucij i urzędników (art. 102 i uwaga), którzy obowiązani są bezzwłocznie przedstawić je gdzie należy.

203. Powiatowy, Okręgowy lub Miejski Komplet roztrząsa skargi, w porządku ich nadejścia, na pierwszem swem posiedzeniu. W razie konieczności zebrania pod względem osnowy skargi wiadomości na miejscu, deleguje się w tym celu jeden z członków Kompletu.

204. Decyzja na skargę powinna być postanowiona w ciągu *dwóch tygodni* od dnia jej przedstawienia w Komplecie i oznajmiona podającemu skargę w ciągu *trzech dni*. Na żądanie skarżącego, wydaje się mu kopja protokułu.

205. Skargi na decyzje Powiatowych, Okręgowych lub Miejskich Kompletów, tak pod względem niedokładności w listach powołania, jak i pod względem wyznaczenia ulg, określenia wieku według powierzchowności zewnętrznej i zdatności do służby, podają się do Gubernjalnego lub Obwodowego do obowiązku służby wojskowej Kompletu, w terminie *czterotygodniowym* od dnia oznajmienia decyzji.

206. Skargi do Gubernialnego lub Obwodowego do obowiązku służby wojskowej Kompletu podają się do tego Powiatowego, Okręgowego lub Miejskiego Kompletu, na który zanoszą się. Pomienione Kompleta obowiązane są w ciągu *siedmiu dni* po przyjęciu prośby przesłać ją gdzie należy wraz z dotyczącym przedmiotu protokułem Kompletu i niezbędnemi wiadomościami i objaśnieniami.

207. W razie uznania skargi na niedokładność zapisanych do list powołania zeznań za słuszną, Gubernialny lub Obwodowy do obowiązku służby wojskowej Komplet zawiadamia o tem Powiatowy, Okręgowy lub Miejski Komplet, dla dopełnienia odpowiednich zmian w liście powołania.

208. Gubernialny lub Obwodowy do obowiązku służby wojskowej Komplet obowiązany jest superrewidować każdą osobę, która poda skargę na niewłaściwe zrewidowanie jej samej pod względem zdatności do służby wojskowej lub oznaczenia wieku według powierzchowności zewnętrznej. Na skargi innych osób, superrewizja odbywa się tylko w tym wypadku, kiedy Komplet uzna to za konieczne.

209. Decyzje Gubernialnego lub Obwodowego do obowiązku służby wojskowej Kompletu, na podane do nich skargi, oznajmiają się skarżącym w ciągu *siedmiu dni* od dnia zapadnięcia decyzji.

210. Decyzje Gubernjalnego lub Obwodowego Kompletu na skargi o niedokładność zapisanych do list powołania zeznań i na niewłaściwe oznaczenie wieku według powierzchowności zewnętrznej, uznają się za ostateczne i nie podlegają zaskarżeniu.

211. Na decyzje Gubernjalnego lub Obwodowego Kompletu na skargi o niewłaściwości pod względem oznaczenia ulg lub pod względem superrewizji osób co do zdatności do służby wojskowej, dozwala się podawać skargi do Senatu Rządzącego (I-go Departamentu) w terminie *dwumiesięcznym* od dnia oznajmienia decyzji. Skargi te podają się do Kompletu, który wydał decyzję, a który obowiązany jest przedstawić je do Senatu z swoim protokułem i niezbędnemi wiadomościami i objaśnieniami w ciągu *siedmiu* dni po odbiorze skargi.

*) Patrz Nr. 17 *Dzien. Warsz.*

Rozdział XIV.

O karach za naruszenie praw o obowiązku służby wojskowej.

212. Osoby, obowiązane do zapisania się w rewirach powołania (art. 95 i 97), w razie niewykonania przez nie tego obowiązku przed upływem tego roku, w którym minęło im dwadzieścia lat, podlegają:

karze pieniężnej nie przenoszącej stu rubli.

213. Niezapisani z własnej winy do listy powołania i podlegający w skutku tego, stosownie do art. 158, zaliczeniu do służby wojskowej z pozbawieniem prawa do losowania, którzy jednak okażą się niezdatnymi do służby wojskowej, ale nie w skutek umyślnego zadania sobie kalectwa (art. 218), podlegają:

osadzeniu w wieży wydziału cywilnego na czas od dwóch do czterech miesięcy, lub aresztowi na czas nie przewyższający trzech miesięcy.

214. Podlegający, według wyciągniętego numeru losu, wstąpieniu do stałych wojsk, w razie ich niestawienia się bez zasługujących na uwzględnienie przyczyn na czas rewizji powołanych do wykonania obowiązku służby wojskowej (art. 144), podlegają, niezależnie od zaliczenia do służby wojskowej uznanych za zdatnych do takowej:

aresztowi nie przenoszącemu trzech miesięcy.

215. Ci którzy oznajmili przy rewizji, że mają jaką bądź ukrytą, przeszkadzającą sułżbie wojskowej chorobę, jeżeli po próbie w szpitalu, zeznania ich okażą się fałszywemi, podlegają, po zaliczeniu ich do służby:

karze dyscyplinarnej według uznania ich zwierzchności wojskowej.

216. Przyjęci do wojsk stałych (art. 155), albo podlegający wstąpieniu do nich według wyciągniętego numeru losu, w razie niestawienia się do służby w terminie naznaczonym, bez zasługujących na uwzględnienie przyczyn, podlegają:

karom oznaczonym za niestawienie się do służby w art. 146 Wojskowej Ustawy o Karach.

217. Kto, z celem uchylenia się od służby wojskowej lub skorzystania przy jej odbywaniu z ulg nie należnych mu, użyje jakich kolwiek bądź czynów oszukaństwa, ten po zaliczeniu do służby wojskowej podlega:

osadzeniu w osamotnieniu w więzieniu wojskowem na czas od czterech miesięcy i dwóch tygodni do sześciu miesięcy.

218. Oznaczonej w artykule poprzednim karze, także ich zaliczeniu do służby wojskowej podlegają i ci, którzy w celu uchylenia się od służby wojskowej, sami lub przy pomocy innych, okaleczą się, sprawią sobie rany lub w inny jakikolwiek bądź sposób uszkodzą swemu zdrowiu.

219. Termina służby dla osób, które niestawiły się w terminie oznaczonym (art. 216), i dla tego przyjęte zostały do wojsk później od czasu wyznaczonego do wstąpienia do służby ich rówieśników (art. 155), obliczają się: dla przyjętych w ciągu pierwszego półrocza— od 1 lipca tegoż roku, a dla przyjętych w drugiem półroczu—od 1 stycznia następnego po ich wstąpieniu do wojska roku.

220. Osoby wymienione w art. 216 i 217, w razie niezdatności ich do służby wojskowej, lub wykrycia ich dopiero po dojściu przez nie do trzydziestu czterech lat wieku podlegają:

osadzeniu w wieży wydziału cywilnego: *a*) osoby wymienione w art. 216 — na czas od czterech do ośmiu miesięcy i *b*) wymienione w art. 217 — na czas od ośmiu miesięcy do roku jednego i miesięcy czterech.

221. Winni okaleczenia innej osoby, na jej żądanie lub za jej zgodą, dla przeszkodzenia przyjęciu jej do służby wojskowej i w ogóle winni uczestnictwa zadającemu sobie kalectwo, podlegają:

osadzeniu w wieży wydziału cywilnego na czas od ośmiu miesięcy do roku jednego i miesięcy czterech:

Ci którzy okaleczyli inną osobę z takim samym zamiarem, ale bez jej żądania lub zgody, podlegają:

karom określonym w kodeksie karnym za zadanie rozmyślnie kalectwa, ran lub innych uszkodzeń na ciele.

222. Sprawy o zadaniu kalectwa innym osobom zaczynają się niezależnie od skarg osób, którym zadane zostało kalectwo lub inne uszkodzenie na zdrowiu.

223. Podmawiający do uchylenia się od obowiązków wkładanych przez niniejszą Ustawę, oraz uczestnicy i ukrywający uchylających się od obowiązku służby wojskowej, podlegają:

karom na zasadzie ogólnych przepisów o udziale w przestępstwach, z zastosowaniem do nich w każdym wypadku tych z wyżej oznaczonych kar, które nie są połączone z oddaniem do służby wojskowej.

224. Na osoby, które uchyliły się od obowiązku służby wojskowej nie rozciąga się moc ogólnych postanowień o przedawnieniu.

—

W Rozdziale VI powyższej Ustawy, w artykule 53 (patrz *Dzien. Warsz.* Nr. 9, na kolumnie 1, szpalcie 3, po wierszu 21), przepuszczony został ustęp 4-ty, zaś ustęp 5-ty (w wierszu 22-im), oznaczony mylnie numerem 4-ym. Przepuszczony ustęp 4-ty brzmi:

„4. Do dojścia do lat dwudziestu siedmiu wieku: kształcącym się w zakładach naukowych pierwszej kategorji; osobom wybranym po ukończeniu kursu uniwersyteckiego do przysposobienia się na posady nauczycielskie, oraz wychowańcom St. Petersburgskiego i Moskiewskiego Konserwatorjum Ruskiego Towarzystwa Muzycznego, którzy otrzymali atestat przed dojściem do 22 lat wieku i pobierają dalej artystyczne wykształczenie w Konserwatorjum."

—

* Przez Najwyższy rozkaz w wydziale Wojny, w St. Petersburgu, 17 stycznia r. b., przetranzlokowani zostali: porucznik 8-ej brygady artylerji *Lindener*, i porucznik 29-ej brygady artylerji *Kozerski* — obydwaj do 3-ej brygady artylerji gwardji i grenadjerów; kapitan arsenału artylerji Warszawskiego okręgu wojskowego *Czułkow* — do Nowogieorgiewskiej artylerji fortecznej.

2) w Oranienbaumie, 18 stycznia r. b., awansowany został, za odznaczenie się wojskowe, porucznik 21-go Muromskiego pułku piechoty imienia Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Wacława Konstantynowicza *Timochin* —na sztabs-kapitana, z starszeństwem od 17 maja 1873 roku; przeznaczony został, porucznik Grodzieńskiego pułku huzarów lejb-gwardji *Kandyba*—na adjutanta przy jenerał-adjutancie Frederiksie, jako jenerał-gubernatorze Wschodniej Syberji, z zaliczeniem do kawalerji armji i z przemianowaniem na rotmistrza.

—

* Przez Najwyższy rozkaz w wydziale Ministerstwa Finansów, 17 stycznia r. b., mianowany został, dyrektor Kancelarji Kontroli Państwa, rzeczywisty radca stanu *Hübbenet*—dyrektorem Departamentu Kasy Państwa.

Wykaz biegu cholery w Cesarstwie, według urzędowych doniesień, nadesłanych do Departamentu Lekarskiego od 13 do 20 stycznia 1874 r.

	Zachorowało.	Wyzdrowiało.	Umarło.	Pozostało.
W gubernji Kaliszskiej: w powiecie Słupeckim pozostało 2; od 11 do 20 grudnia.	—	2	—	—
W gubernji Petrokowskiej: w powiatach:				
Częstochowskim do 4 stycznia .	5	—	5	—
Łodzińskim do 4 stycznia. . .	11	8	3	—

(*Goniec Urzęd.*).

—

Wykaz biegu naturalnej ospy w Cesarstwie, według urzędowych doniesień, nadesłanych do Departamentu Lekarskiego od 13 do 20 stycznia 1874 roku.

	Zachorowało.	Wyzdrowiało.	Umarło.	Pozostało.
W gubernji Kaliszskiej: w powiatach:				
Tureckim pozostało 15; od 21 listopada do 20 grudnia	6	8	—	13
Kolskim od 21 listopada do 20 grudnia	78	48	28	2

(*Gon. Urzęd.*).

DZIAŁ WEWNĘTRZNY.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

* **Służba zdrowia w gubernji Suwałkskiej** znajduje się w bezpośredniem zawiadywaniu wydziału lekarskiego Suwałkskiego rządu gubernialnego, który stanowią: inspektor lekarski, jego pomocnik (zarazem lekarz miasta Suwałk), asesor farmaceutyczny, gubernialny (zarazem okręgowy suwałkski) weterynarz i sekretarz z jednym pisarzem. W ogóle etatowych urzędników zdrowia, z wyjątkiem wyżej wymienionych, było 36, a mianowicie: lekarzy powiatowych 7, szpitalnych 5, więzienny 1, marjampolski weterynarz okręgowy 1, sztabiński kwarantannowy i augustowski okręgowy weterynarz 1, felczerów 14 i akuszerek 7. Oprócz tego w 1872 r. w gubernji suwałkskiej było lekarzy wolnopraktykujących 12, felczerów wolnopraktykujących 21, akuszerek 10 i pomocnik lekarski 1.

Z powodu śmierci w roku 1872 lekarza powiatu Władysławowskiego, jeden z lekarzy wolnopraktykujących dopuszczony był do sprawowania tych obowiązków.

Aptek rządowych w gubernji suwałkskiej niema, prywatnych zaś jest 14 i jeden oddział apteczny w osadzie Kibartach. Z aptek w mieście gubernialnem i w Kalwarji jest po dwie, w pozostałych miastach powiatowych, oraz w miastach: Szakach, Prenach, Wierzbołowie, i w osadzie Serejach w powiecie Sejnskim, oraz we wsi Aleksocie, w powiecie Marjampolskim—po jednej. Oprócz tego, na przedstawienie zwierzchności gubernjalnej, Departament Lekarski Ministerstwa Spraw Wewnętrznych udzielił w 1872 r. upoważnienie do otwarcia apteki prywatnej, w osadzie Sopockiniu, w powiecie Sejnskim i oddziału aptecznego w osadzie Pilwiszkach, w powiecie Marjampolskim. Wszystkie apteki gubernji Suwałkskiej zaspakajają wymagane od nich warunki i utrzymywane są w zupełnym porządku. Najlepsze z nich, pod względem bogactwa zapasów i materjałów są: suwałkskie i w części kalwaryjskie; inne zaś apteki, ekspedjując niewiele lekarstw, posiadają tylko przepisane prawem leki.— Ogólna liczba recept wyekspedjowanych przez wszystkie apteki gubernji suwałkskiej wynosiła 36,157; z nich na udział suwałkskich przypadało 10,498, a na udział pozostałych w przecięciu po 1,974. Porównywając wyżej przytoczoną cyfrę służby zdrowia w gubernji Suwałkskiej z liczbą ludności gubernji, wynoszącą w 1872 roku 540,754 głów obojga płci, wypada, że jeden lekarz przypadał na 20,837 mieszkańców, jeden felczer na 15,470, jedna akuszerka na 15,500 głów płci żeńskiej, a jedna apteka na 36,050 głów obojga płci. Oprócz leczenia i pielęgnowania chorych, działalność służby zdrowia gubernji, w 1872 r., według przepisów, stanowiło rewidowanie [illegible] i sekcje trupów, w celu określenia rzeczywistej przyczyny śmierci, przyczem chemiczne badania trzezwiów, przy podejrzeniu o otrucie, oraz analizę różnych leczniczych i wątpliwych materij, dokonywał asesor farmeceutyczny wydziału lekarskiego rządu gubernjalnego, pod kierunkiem inspektora lekarskiego lub jego pomocnika, oraz pomoc władzom administracyjnym pod względem przedsięwzięcia środków sanitarnych. W tym celu inspektor lekarski, lekarze miejski i powiatowi zwracali szczególną uwagę na regularny bieg szczepienia ospy, które pod ich kierunkiem odbywało się pośród ludności miejskiej po większej części przez felczerów rządowych, a pośród ludności wiejskiej, — przez felczerów wolnopraktykujących. W 1872 r. ospa była zaszczepiona 13,978 niemowlętom, w tej liczbie 7,583 płci męzkiej i 6,395 płci żeńskiej, co przewyższa liczbę szczepień ospy w poprzednim roku o 3,666 dzieci i pozostaje w stosunku do dzieci nowonarodzonych w 1872 r. jak 1 : 1,4.

W celu zapobieżenia ukazaniu się epidemicznych chorób zaraźliwych, cholery, tyfusu i ospy, które grasowały w kraju północno-zachodnim, w gubernji Łomżyńskiej i w wschodnich prowincjach Prus, otaczających gubernję Suwałkską, z rozporządzenia naczelnika gubernji, powołane były do czynności, za przykładem 1871 roku, tak w gubernjalnem jak i w powiatowych miastach, komisje sanitarne, składające się z przedstawicieli miejscowych władz administracyjnych i policyjnych, lekarzy cywilnych i wojskowych, deputatów ze strony wojsk i niektórych z miejscowych osób, posiadających największy wpływ w swoich sferach.

Suwałkska komisja sanitarna przy rozważeniu środków, niezbędnych dla całkowitego osiągnięcia zamierzonego celu, w 1872 r. wydała pomiędzy innemi następujące rozporządzenia: miasto Suwałki podzieliła na 19 rewirów, i do czuwania nad czystością i należytem utrzymaniem dziedzińców, oraz dezinfekcją śmietników i tym podobnych miejsc, wyznaczyła do każdego rewiru po jednym członku komisji. Przy tem polecono prezydentowi i policmajstrowi miasta, pierwszemu—polecić obywatelom ścisłe wykonywanie wymagań sanitarnych, a drugiemu—poruczyć składowi straży ziemskiej rewidowanie, o ile można, najczęstsze dziedzińców i przypominanie właścicielom domów o konieczności utrzymywania takowych w porządku. Niezależnie od tego, za pośrednictwem gubernjalnego naczelnika wojennego wydano rozporządzenie, aby ustanowione przez komisję sanitarną przepisy, nie były naruszane przez wojska, konsystujące w mieście, sposobem koszarowym, w domach właścicieli prywatnych.

Wszystkie te środki postawiły miasto w bardzo korzystnych warunkach sanitarnych i usunęły rozwijanie się przenoszonych do gubernji Suwałkskiej z sąsiednich miejscowości chorób, które, jak naprzykład, cholera, wcale nie miały w gubernji Suwałkskiej, w 1872 roku, charakteru epidemicznego.

—

* **Wykaz cen produktów i artykułów żywności w mieście Płocku, od 2 (14) do 8 (20) stycznia 1874 roku włącznie.** Za czetwert: pszenicy I-go gatunku 13 rub. 65½ kop., II-go gatunku 12 rub. 95½ kop., żyta I-go gatunku 9 rub. 20 kop., II-go gatunku 9 rub. 6 kop., jęczmienia I gatunku 7 rub. 62½ k., II-go gatunku 6 rub. 72½ kop., owsa I-go gatunku 4 rub. 59 kop., II-go gatunku 4 rub. 43 kop., rzepaku — rub. — k., grochu 8 rub. 43 kop., gryki 7 rub. 25½ kop., kartofli 3 rub. 28 kop., kaszy: jaglanej 21 rub. 32 kop., jęczmiennej 11 rub. 98 kop., owsianej 14 rub. 76 kop., gryczanej grubej 14 rub. 27 kop., drobnej 21 rub. 32 kop., mąki: pszen-

nej I-go gatunku 14 rub. 76 kop., II-go gatunku 11 rub. 48 kop., żytniej 9 rub. 84 kop., chleba: pytlowego funt: 3½, kop., razowego 2½ kop., mięsa wołowego z opasów stepowych 12 kop., z opasów krajowych 11½ k., z nieopasów: I-go gatunku 9 kop., II-go gatunku 8 kop., cielęciny 9 kop., wieprzowiny 10 kop,. baraniny 7½ kop.; za pud: siana 40 kop., słomy 18 k.; za wiadro: spirytusu 76% Trallesa 6 rub. 10 k., wódki 46% Trallesa 3 rub. 47 kop.; za worek czetwiertniowy płócienny 75 kop. (*Dziennik Gub. Płocki*).

—

* 7 (19) grudnia, we wsi Tłokini, gminie Opatowek, powiecie kaliskim, dwuletni chłopiec włościański Andrzej Dziedzic, będąc pozostawiony w izbie bez nadzoru, zbliżył się do komina na którym się paliło, zapalił na sobie odzież i **w skutku poparzenia zmarł.**

—

* 10 (22) grudnia, we wsi Zbojno, gminie Kłodawa, powiecie kolskim, włościanin Piotr Grzelak, 55 lat wieku mający, będąc w stanie nietrzeźwym, przewrócił w rów bryczkę, na której jechał i w owym rowie, napełnionym wodą, **utonął.**

—

* 11 (23) grudnia, mieszkańcy gminy Kleczew, w powiecie słupeckim, Sebastjan Rybacki, Tomasz Chorzalski i Stanisław Sobkowiak, przeprawiali się nocą na łódce przez jezioro Budzisławskie. Łódka została wywróconą przez burzę i wspomnieni ludzie **utonęli**.
(*Dzien. Gub. Kaliski.*).

WIADOMOŚCI MIEJSCOWE.

* Na początku bieżącego roku akademickiego, do rektora **Cesarskiego uniwersytetu warszawskiego, 141 osób zrobiło podania** o przyjęcie ich do uniwersytetu na podstawie atestatów i świadectw z ukończonego kursu gimnazjów i innych średnich zakładów naukowych. Po złożeniu egzaminów sprawdzających, przyjęto do liczby studentów uniwersytetu: na fakultet historyczno-filologiczny 11, na fizyko-matematyczny 21, na prawny 49 i na lekarski 42, razem 123 studentów. Obecnie znajduje się na uniwersytecie tutejszym następująca liczba studentów: na fakultecie historyczno-filologicznym 38, na fizyko-matematycznym 84, na prawnym 247 i na lekarskim 282, razem 651 studentów; jeżeli dodamy do tego 61 wolnych słuchaczy i 153 farmaceutów, otrzymamy ogólną liczbę 865 młodych ludzi kształcących się obecnie w uniwersytecie tutejszym. Ponieważ ludność wszystkich gubernij kraju tutejszego wynosi w okrągłych liczbach *półpięta miljona,* w przecięciu przeto wypada jeden uczący się w uniwersytecie tutejszym na nieco więcej niż *sześć tysięcy mieszkańców* Królestwa Polskiego.

* W dniu oczekiwanego, w końcu bieżącego miesiąca stycznia v. s., przejazdu cesarza austrjackiego z Wiednia do St. Petersburga przez Warszawę, wszelkie na drodze przejazdu odpowiednie upiększenia zewnętrzne, jako to: wywieszenie z frontu domów flag ruskiej, składającej się z czarnego, pomarańczowego i białego, oraz austrjackiej, z czarnego i żółtego kolorów, jak również dywanów, może mieć miejsce.

Nadto, jeżeli jego cesarska mość przejeżdżać raczy przez miasto o zmroku, to dozwolonem zostaje, znajdującym się na drodze przejazdu gmachom rządowym, instytucjom publicznym i właścicielom domów prywatnych illuminować swoje posesje z frontu, t. j. na trotuarach, balkonach i w innych stosownych miejscach, kagańcami i gazem, u kogo takowy rodzaj illuminacji urządzonym został.

W celu przyozdobienia miasta flagami, przy oczekiwanym, w końcu bieżącego miesiąca stycznia v. s., przejeździe przez Warszawę cesarza austrjackiego, sprzedaż flag takowych, wykonanych podług wzorów i rysunków, jakie dozwolone są dla użytku osób prywatnych do ozdoby swych domów, uskuteczniać się będzie u wyszczególnionych poniżej sześciu fabrykantów, a mianowicie: 1) u fabrykanta rolet, Juljana Czarneckiego na Nowym-Świecie pod Nr. 1258*b* (37); u tapicerów: 2) Andrzeja Bajkowskiego na ulicy Czystej pod Nr. 638*c* (4); 3) u Franciszka Kordeckiego na ulicy Leszno pod Nr. 10; 4) u Leonarda Nowakowskiego na ulicy Ogrodowej pod Nr. 861 (43); 5) u fabrykanta obić Gabrjela Saks na ulicy Długiej pod Nr. 489*a* (17), i 6) u stolarza Fryderyka Eksztadt na ul. Freta pod Nr. 268 (25).

O czem ober-policmajster miasta Warszawy, z Orszaku Jego Cesarskiej Mości jenerał-major Własow niniejszem podaje do wiadomości.

Z INNYCH GUBERNJI.

* Dnia 14 (26) stycznia odbyła się w Petersburgu, na placu pałacowym, w obecności Najjaśniejszego Pana, **parada wojsk** konsystujących w Petersburgu i jego okolicach. W paradzie brało udział 41 bataljonów piechoty, 37 szwadronów jazdy i 138 dział artylerji pieszej i konnej. Wojska uszykowały się, przed godziną 11-ą z rana, na placu pałacowym, na części Prospektu Newskiego, oraz na ulicy Wielkiej Morskiej i na placu św. Izaaka. Na paradzie obecnymi byli najdostojniejsi goście: książę Walji, w mundurze jeneralskim angielskim, książęta następcy tronów niemieckiego i duńskiego, w mundurach jeneralskich ruskich, i książę sasko-koburg-gotajski. Parada rozpoczęła się o godzinie 12-ej, przyczem wojska defilowały na placu pałacowym: piechota stempa i biegiem, jazda zaś i artylerja kłusem. Przez cały czas trwania parady, która skończyła się około godziny drugiej, padał wielki śnieg.

—

* **Na obiedzie u ambasadora niemieckiego,** 13 (25) stycznia, nie była obecną księżna małżonka następcy tronu niemieckiego, z powodu lekkiej niedyspozycji; książę zaś następca tronu niemieckiego udał się po obiedzie, w towarzystwie ajenta wojskowego pruskiego, jenerała Werdera, do teatru Michałowskiego, gdzie dawano komedję „La Dame aux camélias." Tegoż dnia, książę następca tronu niemieckiego był na wieczorze w pałacu u Wielkiej Księżny Marji Mikołajównej, gdzie śpiewali śpiewacy dworscy. Następnego dnia, 14 (26) stycznia, najdostojniejsi goście znajdowali się na paradzie wojsk i następnie byli na obiedzie w pałacu u Najjaśniejszego Pana.

—

* *Wiestnik Promyszlennosti* donosi, że dzień zaślubin Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Księżniczki Marji Aleksandrównej z księciem Alfredem Edymburskim upamiętniony został w Moskwie następującym faktem na polu dobroczynności publicznej. Towarzystwo zachęty dla pracy w Moskwie **założyło,** na pamiątkę tych zaślubin, **nową szkołę rzemieślniczą krawiecką,** która otwartą została 11 (23) stycznia. Szkoła ta przeznacza się dla 20 uczennic, z których 16 przyjętych już zostało w dniu otwarcia. Przy szkole urządzona została pracownia dla rozdawania roboty ubogim szwaczkom i magazyn do przyjmowania obstalunków i do sprzedaży wyrobów gotowych.

—

* **W m. Nikołajewie,** po odprawieniu nabożeństwa dziękczynnego z powodu zaślubin Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Księżniczki Marji Aleksandrównej z Jego Królewską Wysokością Księciem Alfredem Edymburskim, dowódca główny floty i portów Czarnego morza posłał następujące telegramy:

Do Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Księżny Marji Aleksandrównej: „Po odprawieniu w świątyni modłów o zdrowie i pomyślność dla Waszej Wysokości, sładam w imieniu wszystkich czarnomorców i obywateli m. Nikołajewa, wraz z wynurzeniem uczuć najgłębszej przychylności, nasze życzenia serdeczne z powodu spełnionych zaślubin Waszej Wysokości. Błagamy Boga o zesłanie z Niebios błogosławieństwa na Was i na Małżonka Waszego."

Do Jego Królewskiej Wysokości, Księcia Alfreda Edymburskiego. „Po zaniesieniu naszych modłów o pomyślność Waszej Królewskiej Wysokości i Jej Cesarskiej Wysokości, naszej drogiej Wielkiej Księżny, my, dowódca główny, oficerowie i niższe stopnie floty czarnomorskiej, mamy szczęście złożyć Wam powinszowania z powodu spełnionych zaślubin i nasze życzenia serdeczne pomyślności i szczęścia."

Jako odpowiedź na te telegramy, dowódca główny floty czarnomorskiej miał szczęście otrzymać od Najdostojniejszych Nowożeńców następującą depeszę: „Nasze szczere podziękowanie za Wasze modlitwy i życzenia serdeczne. Upraszamy o zakomunikowanie takowego oficerom i niższym stopniom floty czarnomorskiej."

„Alfred i Marja."

—

* Z powodu zaślubin Jej Cesarskiej Wysokości Wielkiej Księżniczki Marji Aleksandrównej z Jego Królewską Wysokością Księciem Alfredem Edymburskim, odprawiona została **w Wilnie,** 12 (24) stycznia, o godzinie 10-ej z rana, w świątyni katedralnej św. Mikołaja, przez najprzewielebniejszego Józefa, biskupa kowieńskiego, sufragana djecezji litewskiej, w asystencji wszystkiego wyższego duchowieństwa miejskiego, liturgja św., w obecności dowodzącego czasowo wojskami okręgu wojskowego wileńskiego, gubernatora wileńskiego, wszystkich urzędników cywilnych i wojskowych, przedstawicieli stanów i licznie zgromadzonego ludu. Po liturgji św., najprzewielebniejszy biskup odczytał telegram od Najjaśniejszego Pana, donoszący o radośnym fakcie, poczem odprawił nabożeństwo dziękczynne z modłami o zdrowie i długie lata dla Domu Panującego i o zesłanie błogosławieństwa Bożego na Najdostojniejszych Nowożeńców. Z głębokiem uczuciem błagał o to Stwórcę Najwyższego lud klęczący, który ubóstwia swego Monarchę, Cesarza-Wyswobodziciela, spółczuje jego radości i żywi jednakie życzenia z swoim Panem Ukoronowanym.

Jednocześnie z nabożeństwem w katedrze św. Mikołaja, odprawione były modły uroczyste w kościele katedralnym rzymsko-katolickim św. Stanisława, jak również we wszystkich świątyniach prawosławnych i innych wyznań w m. Wilnie.

Po modłach o długie lata dla Domu Panującego i dla Najdostojniejszych Nowożeńców, artylerja wykonała 101 salw z dział. W ciągu dnia, miasto przyozdobione było flagami, wieczorem zaś wszystkie ulice i domy były uiluminowane.

—

* W Nowoczerkasku otwarta została 29 grudnia r. z. **szkoła artylerji.**

—

* **Z gubernji Taurydzkiej.** Jakkolwiek przystań dla statków parowych w Ałuszcie nie została jeszcze ukończona, pomimo to **Ałuszta** posiada już **komunikację za pomocą statków parowych.** Komunikacja ta ożywiła Ałusztę i przyczynia się do jej rozwoju i przyozdobienia. W ciągu lata zeszłego wzniesiono tam znaczną liczbę nowych domów. Na brzegu, naprzeciw przyszłej przystani, zbudowano coś w rodzaju hotelu, w guście tatarskim. Góry wzdłuż morza pokrywają się nowemi winnicami. Zakładanie winnic jest obecnie tem łatwiejsze, że przybyło do Ałuszty bardzo wielu robotników z gubernij wewnętrznych Rosji, co spowodowało zmniejszenie o połowę zapłaty za robotę. Lecz nie wszyscy właściciele winnic mogą korzystać obecnie z taniości robotnika. W Ałuszcie był w roku zeszłym powszechny prawie nieurodzaj winogron z powodu lata zbyt gorącego i suchego. Takie winnice, z których miewano dawniej po 1,000 i więcej beczek wina, dały w zeszłym roku zaledwie 500 beczek. Dodać jeszcze do tego należy nadzwyczajną drogość artykułów żywności i pomór na bydło, zarówno w Ałuszcie, jak i w wioskach sąsiednich. Wszystko to pozbawia właścicieli winnic możności zwiększania swoich plantacij.

Lecz jakkolwiek urodzaj winogron był wielce niepomyślny, wszelakoż gatunek wina jest wyborny, nieustępujący winom innych miejscowości brzegu południowego. Nadzwyczajne upały spowodowały, że z winogron zrobiły się prawdziwe rodzenki, w których było wprawdzie bardzo mało soku, lecz za to ten ostatni zawierał znaczną ilość cukru; wino przeto wyfermentowało się już tak dalece, że po pierwszem ściągnięciu, jest czyste, klarowne i ma przyjemny smak.

Wina z Ałuszty nie miały jakoś dotąd dobrej reputacji. Wprawdzie wina tameczne były przedtem niedobre, winnice bowiem posiadały winne latorośle w złych gatunkach; lecz obecnie jest tam znaczna liczba winnic mających najlepsze gatunki wina, wzięte z winnic nikickich, ajdanilskich, massandrskich i innych położonych na brzegu południowym i mających renomę; ponieważ zaś grunt w Ałuszcie jest również dobry jak na całym brzegu południowym, przeto i wino z nowych winnic nie ustępuje w niczem winom z brzegu południowego.

—

* Dnia 12 stycznia, jak donosi *Ruski Inw.*, odbyła się **w ruskiem Towarzystwie technicznem,** pod prezydencją F. M. Lwowa, konferencja w kwestji zakomunikowanej przez M. P. Mielnikowa: **o wydobywaniu oleju sposobem chemicznym.**

Wiadomo, że używany powszechnie sposób wydobywania oleju jest mechaniczny. Ponieważ sposób ten nie daje możności wydobywania całej ilości oleju zawartego w produktach obfitujących w takowe, wynaleziono przeto sposoby chemiczne dobywania oleju, za pomocą kwasu węglo-siarkowego, eteru z oleju skalnego i tym podobnych trybów chemicznych, które przyczyniają się do wydzielania się oleju w większej ilości i zapewniają przeto większe korzyści.

P. Mielnikow przytoczył fakta, które zgromadził w tej nowej kwestji, uzupełnili zaś takowe pp. Andrejew, Denicker i Krupski swojemi, pełnemi interesu uwagami.

Obecni na tej konferencji przyszli do przekonania, że należyte wyjaśnienie kwestji pomienionej możebne będzie po dowiedzeniu się o rezultatach prób, jakie przedsięwzięte zostaną w fabryce morszańskiej, urządzonej z inicjatywy S. D. Baszmakowa, w której olej ma być robiony z siemienia konopnego przy pomocy eteru z oleju skalnego. P. Krupski przyrzekł, że zakomunikuje wkrótce towarzystwu rezultaty tych prób.

—

* **Z gubernji kaługskiej.** Włościanie dwóch włości powiatu kozielskiego wynurzyli życzenie ofiarowania **na rzecz ranionych i chorych wojskowych** po jednej kopiejce od każdego mieszkańca: z jednej włości — w ciągu trzech lat, począwszy od roku 1873, z drugiej zaś—corocznie.

—

* Wydany niedawno zeszyt „*Zbieracza ziemiaństwa gubernji permskiej*" (za wrzesień i październik 1873 roku) zawiera przeważnie takie artykuły, które obznajmiają bądź z położeniem w gubernji kwestji samorządu ziemiańskiego w rozmaitych jego gałęziach, bądź też ze stanem bytu ekonomicznego niektórych miejscowości gubernji, bądź nareszcie z takiemi kwestjami, które wynikają same z siebie z odrębności klimatu gubernji i jej położenia jeograficznego.

Tak między innemi, zamieszczony w zeszycie pomienionym memorjał delegowanego Smyszlajewa, odczytany na zebraniu kolejnem ziemskiem irbickiem, zaznajamia nas z położeniem w powiecie irbickim jednej z ważnych gałęzi gospodarstwa ziemskiego—z kwestją „rozkładu opłat ziemskich." W memorjale tym powiedziano, że z początku rozkład ten był w powiecie irbickim bardzo najniejednostajny, na poparcie czego autor przytacza cały szereg liczb przekonywających. Zdaniem p. Smyszlajewa, przyczyną główną tej niejednostajności był brak podstaw racjonalnych dla oszacowania i obliczenia dochodów z dóbr obowiązanych do wnoszenia takich opłat. Wspomniawszy następnie, że pierwszy krok do uregulowania tej kwestji zrobiony został w 1872 roku, autor zaleca zgromadzeniu z 1873 roku przedsięwzięcie środków stosownych dla dokładnego oznaczenia dochodów z dóbr. Co się zaś tyczy programu, podług którego mają być gromadzone wiadomości, autor zaleca program opracowany w 1871 roku przez urząd ziemski gubernji permskiej.

Z uwagi do tego artykułu, zrobionej przez redakcję „Zbieracza" okazuje się, że zebranie powierzyło już urzędowi ziemskiemu zbieranie takich wiadomości.

Dalej, z zamieszczonych w tymże zeszycie: „Protokułu posiedzenia oddziału weterynaryjnego komisji sanitarnej przy urzędzie gubernjalnym, z 6 października 1873 roku," oraz sprawozdania złożonego przez urząd gubernjalny zebraniu gubernjalnemu 4-ej sesji kolejnej, o „Szkole weterynarji, czytelnik może obeznać się z tem, co ziemstwo gubernji permskiej zamierza uczynić i co przedsięwzięło już i urzeczywistniło pod względem zapobiegania zarazie bydlęcej w gubernji, przez którą idzie droga dla prowadzenia bydła do gubernij wewnętrznych Rosji, z stepów kirkizkich, Syberji zachodniej oraz gubernji orenburgskiej i ufimskiej.

Z pomiędzy środków przedsięwziętych przez ziemstwo gubernji permskiej w sprawie przeciwdziałania zarazie bydlęcej, zasługuje na uwagę założenie szkoły weterynarji. Pierwsza ta w Rosji szkoła ziemska weterynarji otwarta została 1-go listopada 1872 roku. Miało uczyć się w niej tylko 30 uczniów, lecz następnie ziemstwo uznało za stosowne zwiększyć liczbę uczniów do 50 i przyjmować oprócz tego liczbę nieograniczoną wolnych słuchaczy. Ze sprawozdania o tej szkole za pierwszy rok jej istnienia okazuje się między innemi, że zakładając tę szkołę, ziemstwo miało dwa cele: najpierw—przysposobienie zdolnych felczerów weterynaryjnych, i powtóre—usunięcie głównej wady, jaka spostrzegać się daje wszędzie u felczerów lekarskich—nizkiego poziomu moralnego; braku ludzkości, chciwości, pijaństwa. Cała część wychowawcza szkoły zastosowana jest do osiągnięcia tego ostatniego celu. Zwrócono szczególną uwagę na wykorzenienie kłamstwa i oszukaństwa; ustanowiono nawet przepis dość ścisły: relegowania z szkoły każdego ucznia, który przekonany zostanie trzy razy o kłamstwo umyślne. Urząd gubernjalny, w swem sprawozdaniu o szkole, zaświadcza z zadowoleniem o dobrem sprawowaniu się uczniów i nadmienia, że w ogóle kary dyscyplinarnych za przekroczenia właściwe młodzieży, zastósowane były w ciągu roku szkolnego tylko cztery razy i że wydarzył się jeden tylko wypadek oszukaństwa.

W tymże zeszycie „Zbieracza" rozpoczął się, w kształcie dodatku, druk ułożonego przez p. M. Czupina „Dykcjonarza jeograficznego i statystycznego gubernji permskiej."

O doniosłości tej prasy można wnosić poniekąd z załączonego przez autora wykazu tych źródeł, z których korzystał on przy układaniu dykcjonarza. Z wykazu tego okazuje się, że p. Czupin korzystał z materjałów objętych rozmaitemi wydawnictwami, zarówno urzędowemi jak i prywatnemi, z dawniejszych czasów i z ostatnich lat, tudzież z opisów podróży dawnych i nowych, z ustnych o rozmaitych miejscowościach opowiadań słyszanych przez niego od osób, które mieszkały w tych miejscowościach. Autor powiada, że w dalszej jego pracy około tego dykcjonarza ma sobie przyrzeczoną pomoc niektórych specjalistów z rozmaitych miejscowości gubernji. Oprócz tego autor wynurza nadzieję, że inne także osoby, zwłaszcza członkowie urzędów ziemskich, nie odmówią mu komunikowania wiadomości w rozmaitych przedmiotach, w razie gdyby udał się do nich z prośbą w tym względzie.
(*Gon. Urzęd.*).

—

* Dnia 14 stycznia, około godziny 8-ej wieczorem, mieszkańcy części miasta Petersburga położonej za rzeką, przerażeni byli wystrzałami z twierdzy śś. Piotra i Pawła, **ostrzegającemi o przyborze wody w Newie.** Woda podnosiła się z taką szybkością, że o godzinie 9-ej wieczorem, na stronie Petersburgskiej, plac koło domku Piotra I, cześć placu ś. Trójcy i miejscowość przyległa przewozowi celnemu, zalane zostały wodą głęboką przeszło na pół arszyna. Toż samo miało miejsce na stronie Wyborgskiej. Mieszkańcy ulic położonych w tych miejscowościach w pobliżu Newy, zaczęli pakować się na wypadek wylewu; w ogrodzie Zoologicznym robiono przygotowania dla wywiezienia zwierząt, gdyby zaszła tego potrzeba. Popłoch był w ogóle powszechny. Na szczęście, począwszy od godziny 10-ej woda zaczęła ubywać i do północy wróciła całkiem do koryta. Przez cały czas wylewu, ulice przyległe tym, które były zatopione, napełniały tłumy ciekawych. (*Rus. Mir*).

—

* W gazecie *Birża* piszą, że dzień 14-ty stycznia **odznaczył się silną burzą,** jak się zdaje, na całym brzegu ruskim morza Baltyckiego. W Libawie był orkan, w Rydze silna burza, a w Petersburgu, przy silnym wietrze południowo-zachodnim, woda wystąpiła z brzegów w niskich częściach miasta (naprzykład, w dzielnicy petersburgskiej liczne ulice były zalane wodą, również w przystani Galernej na wyspie Wasilewskiej i t. d.), a w innych dzielnicach (naprzykład amiralicyjnej) zalała lokale piwniczne. W ogóle, zaczynając od jesieni 1873 roku, wiatry zachodnie i południowo-zachodnie nieprzestają panować na całem pomorzu baltyckiem. Wiatry te są przyczyną prawie codziennego podwyższenia wody na Newie i jej odnogach. Takiego zjawiska najstarsi mieszkańcy petersburgscy nie pamiętają, zwłaszcza zimą.

—

* W dodatku do otrzymanego 14 stycznia telegramu o **burzy, która się srożyła nad Libawą,** donoszą również telegrafem, że burza znacznie uszkodziła budowle na stacji libawskiej drogi żelaznej, tak, iż roboty w warsztatach zostały przerwane, dopóki nie ucichnie wicher. Dwie barki, służące do zwodzenia mostu w przystani, zostały uniesione i zatopione przez wiatr. Burza zerwała cześć zwodzoną mostu drogi żelaznej. W przystani szalandy (wielkie łodzie) uniesione zostały na jezioro, a ponieważ ich nie widać, przeto przypuszczać należy, iż zatonęły. Ruch wagonów po moście został wstrzymany. (*Golos*).

—

* Dnia 15 stycznia, o godzinie 8-ej min. 15-ej rano, podczas manewrów lokomotywy roboczej po moście przez rzekę Wielką-Wiszerę na przebudowywanej kolei petersburgskiej drogi żelaznej Mikołajewskiej, **lokomotywa zapadła się** wraz z drewnianą częścią mostu, przyczem ze służby trzy osoby zostały zabite a trzy ciężko ranione. Ruch przez most, odbywający się po pojedynczej kolei moskiewskiej, z powodu przebudowywania petersburgskiej, odbywa się dalej bez przeszkody.

—

* W „Petersburgskim Listku" zamieszczone jest opowiadanie o **zwycięztwie dziecka nad wilkiem.** Na szosse wyborgskiem, w 2-m Pargołowie, 12-go stycznia, syn włościański, Piotr Jefimow Pelewin, 8 lat liczący, wracając o godzinie 6-ej wieczór z łaźni, odległej od zagrody o sto sażeni, spotkał się z wielkim wilkiem, który, zaszczękawszy zębami, rzucił się na Pelewina, lecz chłopiec nie tracąc przytomności umysłu i mając w ręku kij z wielkim krzyżem od choinki, uderzył wilka po głowie z taką siłą, że wilk oszołomiony odskoczył, a chłopiec, z silnego rozmachu padł, lecz bezzwłocznie zerwawszy się na nogi zaczął krzyczeć.—Wilk natychmiast rzucił się znów na dziecko, roztworzywszy paszczę, lecz Pelewin nie ruszając się z miejsca, za zbliżeniem się wilka, w jednej chwili wsunął mu pozostały w ręku kij z taką siłą, że wilk padł.—Tymczasem na krzyk dziecka wybiegł brat jego, Paweł Pelewin, i schwyciwszy z płotu kół, uderzył wilka po nogach i głowie, i zabił na śmierć.

TELEGRAMY
DZIENNIKA WARSZAWSKIEGO.

Paryż, 3 lutego. Trzynastu kandydatów francuzkich obranych zostało w Alzacji-Lotaryngji. Rezultaty trzech innych wyborów nie są jeszcze znane.

Zgromadzenie Narodowe odrzuciło projekt lewicy w przedmiocie podatku od dochodu.

Peszt, 3 lutego. Izba deputowanych przyjęła projekt rządowy w przedmiocie drogi żelaznej wschodniej, 166 głosami przeciw 155; nieobecnych było 121 deputowanych.

Rzym, 3 lutego. Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych, na interpelację względem broszury Lamarmory, minister spraw zagranicznych oświadczył, że rząd odrzuca odpowiedzialność w tym względzie. Ubolewa on z powodu ogłoszenia tej broszury, dającej powód do oskarżania rządu, z którym Włochy pozostają w stosunkach przyjacielskich i z którym mają wspólny interes solidarności przeciw stronnictwu, które agituje wszędzie w Europie. Rząd uzupełni na drodze prawodawczej to, co brakuje w tym względzie w prawie karnem.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

* Gazeta *Ruski Mir* podaje następujący wykaz osób, które towarzyszyć będą cesarzowi austrjackiemu w jego podróży do Petersburga: jenerał-adjutant, feldmarszałek-porucznik hrabia Bellegarde; jenerał-adjutant, jenerał-major hrabia Pejacewicz; majorowie: książę Lobkowicz, hrabia Grünne, hrabia de Löneysen, Nemetti i baron de Salis; adjutanci jego cesarskiej Mości, rotmistrze: baron Wersebe i de Kentzeol; profesor Dr. Lebl, lejb-medyk jego cesarskiej mości; naczelnik kancelarji wojskowo-polowej jenerał-major Böck, pułkownik Krauss, kapitan Bakałowicz i dwaj urzędnicy kancelarji, pp. Tesartz i Halkiewicz, radca tajny baron Braun, radca stanu Hofmann, radca dworu Sawicki, urzędnik gabinetu jego cesarskiej mości, kasjer, kammer-furjer zarządzający stołem cesarskim, wielki koniuszy pułkownik Brekska, minister spraw zagranicznych i dworu hrabia Andrassy, baron Hofmann, pp. Wawrik, d'Ocoliscagni i radca dworu Schwegel.

Gazety niemieckie z 31 stycznia donoszą, że cesarz austrjacki wyjedzie z Wiednia do Petersburga 11 lutego po południu.

* *Wien. Abp.* zaprzecza w sposób półurzędowy podawanym przez dzienniki niemieckie wiadomościom z Wiednia, jakoby hrabia Beust podczas pobytu swego w Wiedniu rozwijał wielką czynność polityczną. Podług innych wiadomości, hr. Beust miał prosić o przeniesienie go z Londynu do Paryża.

—

* Z Anglji piszą do *Deutsche Reichsanzeiger*, że admiralicja wydała rozporządzenie, ażeby uroczystość zaślubin księcia Edymburskiego obchodzoną była we wszystkich portach Wielkobrytanji. Stosownie do tego rozporządzenia, po jednym statku wojennym wielkobrytańskim w każdym porcie przyozdobionym było w dniu 23-go stycznia flagami. O godzinie 1-ej po południu, z każdego statku pełniącego w tym dniu służbę dano po 21 salw z dział i wywieszono na każdym z nich jednocześnie flagi ruską i angielską. O godzinie 8-ej

wieczorem dano znowu po 21 salw, wśród ogni bengalskich. W miastach, w których wojska stoją załogą, odbyły się parady i dawano salwy z dział.

---

* Rada związkowa cesarstwa Niemieckiego otrzymała zawiadomienie o całej serji konwencij wojskowych, zawartych z księztwami saskiemi: Schwarzburg, Reuss, Anhalt, Schaumburg i Lippe. Na mocy tych układów jednobrzmiących z temi, jakie Prussy dawniej już zawarły z innemi drobnemi państwami Niemiec północnych, kontyngensa zbrojne państw, które wyliczyliśmy, zostaną wcielone do armji pruskiej i stanowić będą jej część nierozdzielną.

---

* Dowódca karlistowski Leorente, który wyruszywszy z Penaserrady, zdobył najpierw La-Guardię, następnie zaś Senisero, na przeciwległym brzegu rz. Ebro, wszedł, podług ostatnich wiadomości, do miasta Nagero, położonego na południe od Senisero, gdzie zabrał 500 karabinów, 50 koni i 80 sztuk bydła rogatego. Jenerał Primo de-Riviera, znajdujący się w Nawarze, otrzymał posiłki w liczbie 5,000 ludzi.

---

* Rady prawodawcze szwajcarskiego Związku, ukończyły już rewizję konstytucji. Ostatnie dwa punkta, pozostałe do załatwienia za zgodą obydwóch Rad, zostały uregulowane odpowiednio do dawniejszego zawotowania onych przez Radę narodową. Paragraf o obowiązkowem obchodzeniu niedzieli i kara śmierci są również wykreślone z konstytucji helweckiej. Rady kantonów, we względzie dotyczącym tej ostatniej reformy, zgodziły się na zniesienie kary śmierci tylko za przewinienia polityczne. Pozostawała już tylko do rozstrzygnięcia ostatnia kwestja, to jest czy naród powoływany będzie do zawotowania rewizji konstytucji grupami paragrafów, lub w całości — otóż to ostatnie zdanie przemogło. Tak więc głosowanie powszechne będzie powołane do rozstrzygnięcia ostatecznie całej sprawy przez *tak* lub *nie*.

Telegramy z gazet zagranicznych.

* *Paryż, 31 stycznia.* Na dzisiejszem posiedzeniu konferencji monetarnej, delegowani belgijscy, francuzcy, włoscy i szwajcarscy podpisali konwencję dodatkową, bez zmiany systemu monetarnego w pomienionych czterech krajach. W obec nieregularnych i wyjątkowych stosunków, które mogłyby naruszyć obecnie prawidłowe warunki obiegu monety brzęczącej w wspomnionych czterech krajach, konferencja monetarna postanowiła, iż należy przyjąć tymczasowy środek wyjątkowy, zależący na ograniczeniu obiegu monety brzęczącej w roku 1874, t. j. iżby w pomienionych czterech krajach wybito pewną liczbę sztuk pięcio-frankowych, mianowicie we Francji tylko w sumie 60 miljonów fr., we Włoszech 40 miljonów, w Belgji 32 miljonów i w Szwajcarji w sumie 8 miljonów fr.

* *Haga, 2 stycznia.* Podług wiadomości otrzymanych z Penangu pod datą wczorajszą, niderlandczycy spodziewają się rychłego ukończenia wojny z Atchinem, skoro tylko odniosą stanowcze zwycięztwo nad atchinami. Sułtan i Panglinapolim, o ile sądzić można z pozoru, zamierzają wprawdzie prowadzić walkę dalej, lecz brak im sprzymierzeńców i cholera, która wybuchnęła na nowo, zabiera ofiary. Obiegały pogłoski, iż sułtan umarł na cholerę, oraz, iż Panglinapolim zachorował również na epidemję, na którą w ciągu trzech dni umarło 83 krajowców.

* *Penang, 30 stycznia.* Były minister sułtana Atchinu oświadcza w sposób jak najbardziej stanowczy, iż traktat pomiędzy rządem niderlandzkim i Atchinem z 1857 roku, będący podstawą obecnych zażaleń ze strony Niderlandów, nie został bynajmniej zawarty ze strony Atchinu. Rząd niderlandzki zwiedziony został w tym względzie.

* *Barcelona, 29 stycznia.* Don Carlos zamianował brata swego Don Alfonsa jenerałem dowodzącym w prowincjach Katalonji i Walencji, byłego pułkownika od żandarmerji, Freixa, komendantem prowincji Barcelony, Tristany'ego komendantem prowincji Lerida, jenerała Plana prezydentem prowincji Tarragona. Saballs popadł w niełaskę i wysłany został do prowincij północnych. Inny znowu dekret powołuje pod broń, z zagrożeniem im karą śmierci, wszystkich karlistów, którzy poddali się rządowi republikańskiemu. Oprócz tego znosi się zakaz co do obiegu dzienników i w końcu wydanem jest rozporządzenie co do zaprowadzenia marek pocztowych. Każda przesyłka pocztowa, która nie będzie opatrzoną markami pocztowemi, ma być zatrzymaną.

* *Londyn, 1 lutego.* Dotychczas odbyło się 48 wyborów do parlamentu. Obranych zostało 29 liberalnych i 28 konserwatywnych.—Podług wiadomości z przylądka Coast-Castle z dnia 8 z. m., król aszantów wyprawił 12 wysłańców do jenerała Wolseleya, celem proszenia o pokój. Jenerał Wolseley odpowiedział jednak, iż układać się będzie o pokój tylko w Kumassi.

---

* Z Chester piszą do gazety „Morning Post", że w obecnym czasie toczą się układy o kupno majątku West-Deen, przeznaczonego na letnią rezydencję jego królewskiej wysokości księcia Edymburskiego. West-Deen znajduje się niedaleko od Hodalming i poprzednio był rezydencją mistris Harcourt. Po jej śmierci majętność ta została sprzedaną za 300,000 funtów szterlingów.

---

* Zmarły niedawno Karol XV król szwedzki, był wielkim miłośnikiem sztuk pięknych, jako sam artysta, malarz i muzyk. Zbiory sztuki gromadził w ulubionem miejscu swego pobytu, w zamku Ulryksdal pod Sztokholmem. W czasie ostatniej bytności swej w Paryżu w r. 1872 polecił znanemu zakładowi artystycznemu I. C. Billmark, wykonanie albumu przedstawiającego wspomniony zamek i zbiory w nim zawarte. Dzieło to obecnie dopiero ukazało się w 17-tu ozdobnych tablicach pod tytułem: „Chateau Royal d'Ulriksdal".

---

* Do gazety *Golos* piszą, że proboszcz prawosławnej cerkwi ruskiej w Ironie, w Węgrzech, protojerej Konstanty Kustodjew, mianowany został proboszczem paryzkiej cerkwi św. Mikołaja cudotworcy.

---

* **Hrabia Paryża otrzymał** przypadający mu w udziale z liczby majątków, zwróconych przez skarb książętom Orleańskim, **zamek Eu**, gdzie zamieszka.

---

* **Słynny doktór angielski** Dawid Livingstone, o którego śmierci dowiadujemy się, urodził się w Blantyre, w pobliżu Glasgowa (w Szkocji) w 1817 r. Jakkolwiek pochodzący z znakomitej rodziny highlanderów (górali szkockich, z plemienia Celtów), ojciec jego, zmuszony dla wyżywienia się do utrzymywania małego sklepiku z herbatą, wysłał go w bardzo młodym wieku do fabryki wyrobów bawełnianych w Blantyre. Żywe pragnienie kształcenia się skłoniło go do uczęszczania podczas zimy na kursa w Glasgowie. Postępy jego były nader szybkie. W wieku około 20 lat objawiło się jego zamiłowanie do podróży; chciał on udać się, jako misjonarz, do Afryki lub do Chin Uczył się medycyny, teologji, otrzymał stopnie i udał się 1840 r. do Port-Natal. Bawił tam do 1856 r. i przeszedł kilka razy ląd Afrykański, od brzegów oceanu Indyjskiego do wybrzeży Atlantyku, dla nabycia dokładnej znajomości zwyczajów i religji ludności krajowej. Królewskie towarzystwo jeograficzne udzieliło mu w 1855 r. medal złoty Wiktorji za znakomite usługi jakie oddał nauce. W Afryce zaślubił córkę duchownego Roberta Haffat; towarzyszyła mu ona ciągle w jego wycieczkach i zmarła 1862 r. w Shupenga. Wydalił się nanowo z Anglji w 1858 r., prowadził dalej swe badania i dotarł do jeziora Nyassa. Zawezwany do Londynu w 1864 r., wyjechał znów w 1865 r Rozszerzono pogłoskę, że został zamordowany w 1867 r. przez krajowców. Zaprzeczył sam tej fałszywej wieści i doniósł że się ma jak najlepiej. W miesiącu lipcu 1868 r., znajdował się na brzegach jeziora Bangweolo, i zapewniał w listach, które zostały ogłoszone w owej epoce, że główne źródła Nilu znajdowały się pomiędzy 10 i 12 stopniem szerokości południowej, prawie w miejscowości wskazanej przez Ptolomeusza.

W 1869 r. odbył wielką podróż na zachód jeziora Tanganyrka. P. Stanley był wysłany na poszukiwanie go w 1871 r. przez Gordona Bennett, właściciela dziennika *New-York-Herald* i ogłosił, za powrotem, nader interesujący opis swej podróży przez Afrykę i swego szczęśliwego spotkania się z doktorem Livingstone.

Dawid Livingstone zmarł w miesiącu czerwcu 1873 r. w pobliżu jeziora Bembé, mając lat pięćdziesiąt cztery, na dyssenterję, której się nabawił podróżując przez cztery dni w wodzie.

Zwłoki jego zostały zabalsamowane i pokryte grubą warstwą soli przez jego służących z pokolenia Nassick i przeniesione do Zanzibaru dla przewiezienia do Anglji. Obliczają na przeszło cztery tysiące mil długość drogi, przebytej przez Dawida Livingstone od czasu jego pobytu w Afryce.

---

* Podług doniesień z Tulonu, kilka oddziałów wojsk otrzymało polecenie **gotować się do wyprawy zamorskiej**, przeciw plemieniu Ferboasów w Ton-Kinie. Plemie to, jak wiadomo, brało udział w zamordowaniu jeografa francuzkiego Garnier.

---

* Oryginalny podarunek otrzymał Thiers w dzień Nowego Roku. Był nim **bilet wizytowy** ze szczerego wykonany złota, ze wspaniałemi rysunkami, a ozdobiony na brzegach dużemi brylantami. Na karcie tej widnieje następujący napis: „Panu Thiers'owi w dowód wdzięczności od członków wzajemnego związku francuzkiego w Limie (Peru)."

---

* Podług statystyki ogłoszonej przez francuzki wyższy zarząd cła **o obrotach handlowych Francji** w 1873 roku, wynosił dowóz w pierwszych 11 miesiącach roku zeszłego 3,239,859,000 fr. wartości, wywóz 3,605,402,000 fr. W tym samym czasie 1872 roku wynosił dowóz 3,252,344,000 franków, zatem o 12,455,000 fr. więcej niż w 1873 r., wywóz zaś o 170,229,000 fr. więcej niż w 1872 roku. Towary dowozowe składały się: 1) z artykułów służących do pożywienia, w wartości 800,300,000 fr., 2) z materjałów surowych 1,979,835,000 fran., 3) z wyrobów fabrycznych 314,898,000 fran., 4) z innych towarów 144,826,000 fr., razem więc 3,239,869,000 fr. Zmniejszanie się dowozu powszechnego w porównaniu z 1872 r. okazuje się szczególnie w dowozie wyrobów fabrycznych. Dowóz zboża wynosił 156,473,000 fr., w obec 141,828,000 fr. w 1872 roku. W dowozie wełny okazuje się także znaczna zwyżka: w 1872 roku wynosił dowóz tego artykułu 318,000,000 fr., a w 1873 roku 378 milj. Za to zaś zmniejszył się znacznie dowóz jedwabiu—o 18,407,000 fr. W 1872 r. ceniono ten artykuł na 394,225,000 fr. Wywóz wina wydał bardzo dobry rezultat. W 1872 roku oszacowano ten artykuł wywozowy na 248,572,000 franków, w pierwszych 11-stu miesiącach r. z. wynosił 280,565,000 franków. Na szczególną uwagę zasługuje zmniejszający się regularnie od lat kilku wywóz francuzkich towarów zbytkowych. Od roku 1866—1873 zmniejszyła się wartość tego artykułu z 165,601,100 fr. na 138,514,000 fr. Co do żeglugi, zawinęło statków do portów francuzkich 29,179 z ładunkiem 6,693,077 tonu; odpłynęło zaś 20,602 statków z ładunkiem 4,676,682, razem więc 49,781 statków z ładunkiem 11,369,766 tonn. W tej liczbie znajdowało się statków francuzkich tylko 16,832 z ładunkiem 4,157,692; czyli 3,807 statków z ładunkiem 918,303 tonn mniej niż w roku 1872. (*Gaz. Han.*).

---

* Wartość **guano** znajdującego się w Peru, ceni się na 700 miljonów fun. szterligów. (*Gaz. Handl.*).

WYKAZ BIBLJOGRAFICZNY
książek wydanych w Warszawie od dnia 5 (17) do 19 (31) stycznia 1874 roku.

W języku ruskim:

Холмскій греко-уніятскій мѣсяцесловъ на 1874 годъ, съ приложеніемъ портрета Его Императорскаго Высочества Государя Великаго Князя Павла Александровича и карты россійскихъ желѣзныхъ дорогъ (годъ девятый). Въ типографіи Ивана Яворскаго.

Народный Календарь для Холмской Руси на 1874 годъ, съ приложеніемъ хромолитографированнаго изображенія Холмской Чудотворной иконы Божіей Матери. Въ типографіи Ивана Яворскаго.

Взглядъ на дѣятельность и пользу оказанныя кавалеріею въ войну 1870 и 1871 годовъ. Сочин. Ротмистра Д. Г. Вальтера. Переводъ съ нѣмецкаго. Въ типографіи Управленія Варшав. Жандармскаго Округа.

W języku polskim:

O własnościach chemicznych powietrza, napisał **Bronisław Reichman** K. N. P. Nakładem i drukiem S. Orgelbranda synów.

Album typów wiejskich, w fototypografji Mulerta i Kostki.

Litanja o św. Agnieszce Pannie i Męczenniczce. W drukarni Czerwińskiego i Spółki.

Rzemieślnicy i robotnicy w Niemczech. Nakład A. Makowieckiego. Druk F. Krokoszyńskiej.

O Modlitwie przez Świętego Alfonsa Liguorego, biskupa i doktora kościoła. (Tłómaczenie O. Prokopa kapucyna). Druk Czerwińskiego i Spółki.

Encyklopedja powszechna S. Orgelbranda (mniejsza). Tom VI. Zeszyt XXXIV. (Keyserling — Kolumbija). Nakład, druk i własność S. Orgelbranda synów.

Encyklopedja ogólna wiedzy ludzkiej, wydawana pod kierunkiem redakcji *Tygodnika Illustrowanego* i *Wędrowca*. Tom VI, Zeszyt XXXVI. (Herbert — Hohól). Nakładem i drukiem Józefa Ungra.

Encyklopedja kościelna podług teologicznej encyklopedji Wetzera i Weltego, z licznemi jej dopełnieniami, przy współpracownictwie kilkunastu duchownych i świeckich osób, wydawana przez **ks. Michała Nowodworskiego**. Tom III (Brzeski — Czyżewski). W drukarni Czerwińskiego i Spółki.

Na pochyłości. Powieść w dwóch tomach. Napisał **Boléj Krut**. (Edward Lubowski). Tom I i II. Nakładem i drukiem redakcji *Wieku*.

Pisma lekarskie **Dra T. Chałubińskiego**, b. profesora Kliniki Terapeutycznej w Warszawie. I. Metoda wynajdywania wskazań lekarskich. Plan leczenia i jego wykonanie. Druk J. Ungra. Skład u Gebethnera i Wolffa.

E. J. Marey. Profesor kolegium francuzkiego, członek Akademji medycznej. Machina Zwierzęca. Ruch przenośny na ziemi i w powietrzu, przełożył Wincenty Niewiadomski. Z drzeworytami w tekscie). Nakładem i drukiem redakcji *Przeglądu Tygodniowego*.

Sprawozdanie z czynności Warszawskiego Szpitala dla dzieci (przy ulicy Solnej № 814) za rok 1873. Druk J. Jaworskiego.

Historja Komuny Paryzkiej w r. 1871 i Francuzkiej wojny domowej. Zeszyt III. (Cena kop. 15). Druk J. Kaufmana.

O intelligencji, przez **Henryka Tejne'a**. Przełożył Stanisław Tomaszewski. Zeszyt IV. Skład główny w redakcji *Niwy*. Druk J. Noskowskiego.

Księga wynalazków przemysłu i rękodzieł. Historyczny rozwój ludzkości i środki oświaty. Tom II. Zeszyt II. Druk A. Pajewskiego.

Jakim sposobem może być lepiej rzemieślnikom. Odczyt popularny wypowiedziany dnia 30 listopada 1873 r. przez **Aleksandra Makowieckiego**. (Cena kop. 5). Nakład A. Makowieckiego. Druk F. Krokoszyńskiej.

Jakóba Arago. Podróż naokoło świata, przekład z francuzkiego W. Szymanowskiego, ozdobiona 127 ilustracjami. Zeszyt I. Wydanie czwarte. Nakładem S. H. Merzbacha. Druk J. Cotti.

Szczególne łaski jakich dostępuje pobożny i wierny chrześcianin przez nabożne słuchanie Mszy Św. (z pism czcigodnego ojca Marcina de Kochem). Druk Czerwińskiego i Spółki.

W języku niemieckim:

Christoph Schmid's. Kleine Erzählungen mit einem vollständigen Wörterbuche versehen. Herausgegeben von B. L. (Sechste verbesserte Auflage). Verlag von Bernard Lesmann. Druck von J. Jaworski.

W języku francuzkim:

Grammaire analytique et pratique de la langue polonaise a l'usage des étrangers, par **N. Orda**. Impriemerie de Joseph Berger.

W języku łacińskim:

Ordo divini officii ad usum archidioecesis Varsaviensis pro anno domini 1874. Typis Czerwiński et. Comp.

W języku hebrajskim:

Pismo Święte. Tom I, II, III, IV, V. Druk J. Goldmana.

Orchas Cadykim, czyli Droga bałwochwalców. Druk Ch. Keltera.

Objaśnienie przysłów zawartych w dziele: „Pyrke Reby Eleazar." Druk J. Goldmana.

Talmud Babiloński. Traktat Szabas. Tom II. Druk S. Orgelbranda synów.

Igeres Chakodesz, czyli opis świętych miejsc. Druk J. Lebensona.

Szare Jeruszalem, czyli Brama Jerozolimy. Druk J. Lebensona.

Redaktor, **Mikołaj Berg**.

Warszawa
dnia 23 stycznia (4 lutego).

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Dziś*, we środę, opera w 5-u aktach, **L'Ebrea (Żydówka)**, przez artystów włoskich; abonament zawieszony. — Początek o godzinie 7 i pół. — *Jutro*, we czwartek, balet **Zemsta owadu;** opera **Verbum nobile.** — *Wczoraj*, było osób 1045.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, we środę, komedja w 1-m akcie, **Młodzieńcza miłość;** — komedja w 3-ch aktach, **Emancypowane**. — Początek o godzinie 7 i pół. — *Jutro*, we czwartek, komedje **Wiosna; Waza na stole!; Piosnka Wujaszka.** — *Wczoraj*, było osób 794.

GABINET ZOOLOGICZNY (w gmachu uniwersytetu warszawskiego). — Otwarty **w niedziele** bezpłatnie.

WYSTAWA TOWARZYSTWA ZACHĘTY SZTUK PIĘKNYCH. — Otwarta *codziennie*, od godziny 11-ej rano do godziny 5-ej po południu, w gmachu obok kościoła św. Anny. — Wejście od osoby w dnie powszednie kop. 15; — w niedziele zaś i święta kop. 5.

TIVOLI. — *Dziś i codziennie*, **Podwójny Koncert słynnych śpiewaków** z Wiednia panny Kossari i p. Lebourd, i **orkiestry węgierskiej** pod przewodnictwem Karola Baloga. — Początek o godzinie 7 i pół. — Wejście kop. 30.

Przyjmowanie chorych przychodnich na poradę bezpłatną
„w szpitalu Dzieciątka Jezus"

(wejście przez drzwi główne od placu Dzieciątka Jezus)

Choroby wewnętrzne: Dr *Pogorzelski* każdodziennie od godziny 9 do 10 rano.

Choroby zewnętrzne: Dr *Orłowski* każdodziennie od godz. 10 do 11 rano.

Choroby organów moczo-płciowych:

Dr *Orłowski* we wtorki, czwartki i soboty od godziny 11 do 11½ rano.

Dr *Wszebor* w poniedziałki, środy i piątki od godziny 11 do 11½ rano.

Przyjmowanie chorych
„W szpitalu świętego Rocha."

Codziennie od godziny 9-ej do 10-ej zrana, głównie zaś:

Choroby zewnętrzne — Dr *Stankiewicz*.

Choroby wewnętrzne — Dr *Obrębski*.

---

* W dniu 22 (3) bież. mies. i roku, chorych w 8-miu cywilnych szpitalach: przybyło 43, wyzdrowiało 22, umarło 3, pozostało 1892 (mężczyzn 904, kobiet 988), z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 188, kobiet 173.

Przyjechał: — Rzeczywisty radca stanu *Muchanow*, z St. Petersburga.

Wyjechali: — Jenerał-lejtnanci: *Ulrich*, do Brześcia, i *Zimmermann*, do St. Petersburga.

Ceny Targowe.
dnia 22 Stycznia (3 Lutego) 1874 roku.

RODZAJ PRODUKTOW		Czetwert Rsr.	Czetwert kop.	Korzec od — do Ruble sr. i kopiejki			
Pszenica 242 funtów	smol. i ordyn.	—	—	—	—	—	—
„ „	pstra i dobra	13	68	8	25	8	55
„ „	wyborowa	14	28	8	62½	8	92½
Żyto 232 „		9	60	5	25	6	—
Jęczmień 2 i 4-ro rzędowy		7	44	4	35	4	65
Owies		5	14	3	—	3	15
Jarzyny: Kartofle		—	—	2	10	2	40
Siano pud		—	—	—	37½	—	40
Słoma „		—	—	—	22½	—	25

Dowozy: Osią, Koleją i Wisłą.
Pszenicy 500, żyta 2000, jęczmienia 300, owsa 800 korcy.

Cena okowity dnia 22 stycznia (3 lutego).

	wiadro od rs.	garniec od rs.
Hurtowa składowa	5.81,¹—5.84,².	1.89—1.90.
Pojedyncza szynkarska		1.91—1.92.

Stosunek garnca do wiadra 100:307¼. (*G. H.*)

KURS GIEŁDY WARSZAWSKIEJ
dnia 23 Stycznia (4 Lutego) 1874 roku.

Weksle.		Żądano Rs.	Żądano k.	Płacono R.	Płacono k.
Berlin . . . 100 Tal.	2 m.	108	97½	108	67½
„ . . . „ „	8 d.	108	75	108	45
Gdańsk . . . „	2 m.	108	90	108	60
Hamburg . . . 300 B. Mk.	2 m.	—			—
Londyn . . . 1 Ft. Szter.	3 m.	7	31	7	29
„	kr. ter.	7	32	7	30
Paryż . . . 300 Frank	10 d.	87	60	87	30
„	„	87	37½	87	7½
Wiedeń . . . 150 Zł. W. A.	2 m.	96	—	—	—
„ . . . à vista		96	90	96	45
Petersburg . . . 100 Rsr.	3 m.	98	25	—	—
„ . . . „ „	3 d.	100	5	99	95
Moskwa . . . „ „	1 m.	—	—	—	—
Akcje i Obligacje Kolei Żelaznych.					
Akcje Głównego Towarzystwa Rosyjskiego dróg żelaznych rsr. 125		—	—	144	—
Obligacje Głów. Tow. Ros. dróg żelaznych po franków 2,000 za rs. 100		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Wied. za sztukę		88	75	88	25
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 500 fr.		—	—	—	—
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Wied. po 100 talarów za sztuke		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Bydg. za rs. 100		69	25	68	—
Akcje „ „ po 500 rs.		—	—	73	—
Akcje drogi żelaznej Warsz.-Teresp. za rs. 100		113	75	112	75
Obligacje drogi żelaz. Warsz.-Terespolskiej		—	—	—	—
Akcje drogi żelaznej fabr. Łodzkiej rs. 100		103	—	—	—
Akcje banku handl. w Warszawie po 250 rs.		—	—	—	—
Akcje banku hand. War. IV Em. z wpłatą rs. 100		—	—	—	—
Akcje banku handlowego w Łodzi po 100 rs.		—	—	—	—
Akcje banku dyskontowego w Warszawie za sztukę rs. 250		—	—	—	—
Akcje Warsz. Towarz. Ubezp. od ognia za sztukę z wpłatą rsr. 125		—	—	—	—
Akcje Towarz. Łazienek i Łaźni rs. 500		—	—	—	—
Papiery Publiczne (bez wartości kuponów).					
Obligi Skarbu za rs. 100		—	—	—	—
Obligacje cząstkowe z 1835 złp. 500 za sztukę		—	—	—	—
Certyfikaty Banku na Oblig. cząstk. lit. A. po złp. 300 sztukę		—	—	—	—
Lit. B. po złp. 200 za sztukę bezuponu		—	—	—	—
Dowody Komisji Centr. Likw. za rs. 100		—	—	—	—
Listy Zastawne III-go Okresu Serji pierwszej za rs. 100		94	55	94	25
Listy Zastawne III-go Okresu Serji drugiej za rs. 100 [1])		93	85	93	55
Listy Zastawne nowe 5% z r. 1869 [2])		93	20	92	90
5% Listy Zastawne miasta Warszawy [3])		89	5	88	75
„ „ II Serja		88	—	87	70
5% Listy Zastawne miasta Łodzi [4])		—	—	—	—
Listy likwidacyjne za rs. 100 [5])		79	50	79	20
5 pożyczka rosyjska Stiglitza z 1854 za rs. 100		—	—	—	—
i pożyczka rosyjska Stiglitza z 1855 za rs. 100		—	—	—	—
Bilety Banku Ces. Ros. z r. 1860 za rs. 100		97	50	96	50
Metaliki Lutowe za rs. 100		—	—	101	—
„ Sierpniowe za rs. 100		—	—	100	50
Rosyjska pożyczka prem. z 1864 rs. 100		164	50	—	—
„ „ „ ditto ostęplowana		—	—	—	—
„ „ „ 1866 rs. 100		165	75	—	—
„ „ „ ditto ostęplowana		—	—	—	—
5% Listy Zastawne Rosyjskie		102	50	—	—

¹) Wartość kuponu bieżącego od Listów Zastawnych rs. — k. 46⅔.
²) Wartość kuponu od Listów Zastawnych nowych rs. — k. 58¼.
³) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Warszawy rs. 1 k. 70 15/13.
⁴) Wartość kuponu Listu Zastawnego m. Łodzi rs. 1 k. 30⅝.
⁵) Wartość kuponu od Listów Likwidacyjnych rs. — k. 70.

OGŁOSZENIA RZĄDOWE — КАЗЕННЫЯ ОБЪЯВЛЕНІЯ.

UWIADOMIENIA I PRZYWILEJE
ЗАЯВЛЕНІЯ И ПРИВИЛЕГІИ

N. D. 581. Dyrekcja Szczegółowa Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Płocku.

Zawiadamia Członków Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego iż na dobra niżej wymienione, zażądane zostały pożyczki Towarzystwa obciążyć mające pierwszą onych hypotekę, do wysokości sum, poniżej przy każdych dobrach zamieszczonych, a mianowicie:

1. Dobra Rogozinek w powiecie Płockim, zamierzone obciążenie pożyczką Towarzystwa wynosi rs. 3,000.

2. Dobra Radzimowice do których wieś Giełczynko, część dóbr Prusocina lit. A, Rydzyna lit. A. B., realności: Zofijka, Budy Rudzkie i Bieżany należą, w powiecie Mławskim, zamierzone obciążenie pożyczką Towarzystwa wynosi rs. 10,200.

3. Dobra Piaseczna w powiecie Lipnowskim, zamierzone obciążenie pożyczką Towarzystwa wynosi rs. 7,800.

4. Dobra Noskowo z przyległościami Dłutowo górne, Dłutowo Wylazłowo lit. A. tudzież Januszewo z przyległością Dłutowo Wylazłowo w powiecie Płockim, zamierzone obciążenie pożyczką Towarzystwa wynosi rs. 15,850.

5. Dobra Strzembowo Wielkie i Strzembowo Małe w powiecie Płockim, zamierzone obciążenie pożyczką Towarzystwa wynosi rs. 18,100.

Zarzuty jakie przeciwko obciążeniu w powyższej wysokości dóbr tu wymienionych czynione przez Stowarzyszonych być mogą, roztrząsane będą jeżeli nadesłane zostaną do Dyrekcji Głównej w przeciągu tygodni 5, a do Dyrekcji Szczegółowej w ciągu tygodni 4-ch od daty niniejszego ogłoszenia.

Płock d. 17 (29) Stycznia 1874 r.
Prezes, L. Komierowski.
za Pizarza Hryniewicz.

N. D. 617. *Syndyk ostateczny masy upadłości Mozesa Mühlrada.*

Stosownie do rezolucji W. Hermana Mejer Sędziego Trybunału Handlowego Komisarza masy upadłości Mozesa Mühlrada, termin do zwołania wierzycieli na d. 29 Stycznia (10 Lutego) 1874 r. godzinę 5½ z południa w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Handlowego w Warszawie pod Nr. 549 wyznaczającej, mamy zaszczyt wezwać wierzycieli sprawdzonych w tejże masie a to w celu zadecydowania:

1. Kogo upoważnić-zechcą do podniesienia indemnizacji do powyższej masy należącej z Banku Polskiego.

2. Czy fundusz podnieść się mający a składający się z listów likwidacyjnych ma być zamieniony na gotowiznę i czyli operacja ta ma być dokonaną przez Bank Polski, wreszcie:

3. Co ma być zrobione z podniesionym funduszem.

Teodor Łącki, Obrońca przy Senacie.

OTWARCIE SPADKOWE,
ОТКРЫТІЕ НАСЛѢДСТВЪ.

N. D. 19. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Kaliszu.

Po zgonie:

1. Szmula Hermana co do rs. 221 kop. 25 z procentem i kosztami, rs. 16 pod Nr. 38 Dz. IV na dobrach Bronów z o-gu Wartskiego sposobem ostrzeżenia.

2. Aleksandra Doruchowskiego współwłaściciela kwoty rs. 750 z procentem, rs.900 z pod Nr. 5 Dz. IV wykazu dóbr Nowa Wieś część II z okręgu Pyzdrskiego, spłaconej funduszem likwidacyjnym w Banku lokowanym.

3. Michała Kierskiego wierzyciela sumy złp. 27,000 z procentem i kosztami w ilości złp. 741 groszy 15 pod Nr. IV w Dz. IV Wykazu na dobrach Siernicze Małe i Kania z o-gu Konińskiego, otworzyły się spadki do uregulowania których termin na dzień 2 (14) Maja 1874 r. przed sobą wyznaczam.

Kalisz d. 16 (28) Października 1873 r.
Zenon Łopuski.

N. D. 618. Rejent Kancelarji Ziemiańskiej w Radomiu.

Ogłasza że na dzień 2 (14) Sierpnia 1874 r. oznaczony został termin do ukonczenia postępowania spadkowego, po śmierci Walerego Kurzewskiego, wierzyciela sum: a) rs. 2370 kop. 92, z większej sumy rs. 5700, pod Nr. 4; b) rs. 2499 do Nr. 5; c) rs. 739 kop. 80, do Nr. 5 i pod Nr. 15; d) rs. 1350 pod Nr. 6. Działu IV na dobrach Boże z okręgu Radomskiego, oraz sum: a) rs. 5700 pod Nr. 4; i b) rs. 1350 pod Nr. 6, Działu IV na dobrach Przykory z tegoż okręgu zabezpieczonych.

Paweł Karwadzki.

N. D. 608. Pisarz Sądu Pokoju w Szadku.

Po śmierci: 1-o Albertyny Handke, wierzycielki rs. 2120, ubezpieczonych na nieruchomości Nr. 206, 207 i 208 w m. Pabianicach; 2-o Icka Sieradzkiego, właściciela nieruchomości Nr. 121 w m. Łasku, powiecie Łaskim; 3-o Jakóba-Izraela Frenkiel, właściciela nieruchomości Nr. 77 pom. w m. Zduńskiej-Woli; 4-o Borucha Markowicza, właściciela części nieruchomości Nr. 141 (74 daw.) w m. Zduńskiej-Woli; 5-o Macieja Kolińskiego, wierzyciela rs. 272 kop. 50, na tejże nieruchomości Nr. 141 ubezpieczonych; 6-o Antoniego i Marjanny Stachórskich, współwłaścicieli nieruchomości Nr. 76 pom. w m. Zduńskiej-Woli; 7-o Jana Dienegold Langner, wierzyciela rs. 150, ubezpieczonych na nieruchomości Nr. 50 pom. we wsi Czechach, powiecie Sieradzkim położonych, otworzyły się spadki, de regulacji których termin na d. 29 Lipca (10 Sierpnia) 1874 r. w tutejszej kancelarji hipotecznej pod prekluzją wyznacza się.

Gadomski.

LICYTACJE. — ТОРГИ.

N. D. 336. Magistrat Miasta Warszawy.

Dnia 7 (19) Lutego r. b. o godzinie 12 w południe odbędzie się w sali licytacyjnej Magistratu M. Warszawy licytacja in minus przez opieczętowane deklaracje, na wykonanie w ciągu roku 1874 robót asfaltowych w 4-ch Oddziałach tutejszego miasta pod względem technicznym podzielonego a mianowicie:

W Oddziale I część Cyrkułów Zamkowego i Sobornego.

W Oddz: II część cyrkułów Zamkowego i Sobornego.

W Oddz: IV Cyrkuły Wolski i Jerozolimski.

W Oddz: V Cyrkuły Łazienkowski i Nowoświecki.

Licytacja rozpocznie się na każdy oddział oddzielnie, od cen w warunkach zamieszczonych i do niniejszej licytacji podanych.

Mający zamiar ubiegania się o takowe przedsiebierstwo w którymkolwiek z pomienionych Oddziałów złoży w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje, na papierze stemplowym ceny kop. 70, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, wraz z Kwitem Kasy Głównje Ekonomicznej M. Warszawy na złożone w tejże vadium, do robót:

W Oddziale I		rs.	110.
„	II	„	185.
„	IV	„	235.
„	V	„	175.

i na koszta ogłoszenia po rs. 6. Na kopertach deklaracji oprócz adresu do p. o. Prezydenta Miasta, powinno być wyrażone „Deklaracja do licytacji na roboty asfaltowe w Oddziale N. N. N. M. Warszawy.

Warunki są do przejrzenia w Wydziale Administracyjnym, każdodziennie, wyjąwszy dni świątecznych.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia . . podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się wykonać w ciągu r. b. 1874 roboty asfaltowe w Oddziale N. N. (wymienić Oddziały) m. Warszawy, od cen na te roboty ustanowionych, i odstępuję procentów N. N. (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie Głównej Ekonomicznej M. Warszawy vadium w ilości rs. N. N. i na koszta ogłoszenia rs. 6 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie w N. N. pisałem dnia N. N. (podpisać wyraźnie Imię i Nazwisko).

Warszawa d. 8 (20) Stycznia 1874 r.
3—3.

N. D. 615. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.*

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni: iż na żądanie Edwarda Jarockiego Jubilera w Warszawie pod № 471 zamieszkałego praw nabywcy Augusta Wiedygiera, a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Franciszka Siateckiego Adwokata przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego dawniej w Warszawie pod Nr. 2410 i 11 obecnie pod Nr. 572/3 zamieszkałego obrane mającego w poszukiwaniu sumy rs. 10,000 z procentem 5% od d. 10 (22) Lipca 1867 r. liczącym się i kosztów egzekucyjnych od Haskla Bardiower właściciela Nieruchomości Nr. 403 w Pradze przy Warszawie położonej tamże zamieszkałego, protokółem Stanisława Skierkowskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w d. 2 (14) Maja 1869 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ

w Pradze przy Warszawie pod Nr. 403 przy ulicy Brukowej i Szerokiej położona pod jurizdykcją Sądu Pokoju Wydziału IV w Pradze w Cyrkule pol. i Administracyjnym XII znajdująca się, prawem własności do egzekwowanego dłużnika Haskla Bardiower należąca, zaś w dzierżawnem posiadaniu dochodów Zygmunta Taubwurcel za kontraktem urzędowym w d. 17 (29) Kwietnia 1868 r. przed Stanisławem Rościszewskim Rejentem w Warszawie sporządzonym wraz z Nieruchomością Nr. 385/6 na lat 6 poczynając od d. 1 Lipca 1868 r. do 1 Lipca n. s 1874 r. za cenę roczną ustanowioną rs. 1,200 czyli w ogóle rs. 7,200 zostająca, obok tego dochody z obydwóch wyż rzeczonych nieruchomości na skutek decyzji Magistratu Miasta Warszawy z dnia 5 (17) Czerwca 1868 r. do Nr. 4,882 pobiera za podatki Skarbowe Komisarz Administracyjny Cyrkułu XII.

Nieruchomość zajmowana objęta jest jedną księgą wieczystą stoi na gruncie czynszowym, czynsz opłaca się do Skarbu Królestwa rocznie w ilości rs. 1 kop. 95, ogólna rozległość na szerokość wynosi około łokci 80 a dna długość około łokci sto.

Na gruncie tej nieruchomości znajdują się następujące:

Zabudowania

1. Kamienica czyli dom frontowy od ulicy Brukowej masiv murowany, o parterze i jednem piętrze z facjatkami mieszkalnemi i piwnicami murowanemi sklepionemi o 3 kominach murowanych nad dach dachówką holenderką kryty wyprowadzonych.

2. Zabudowanie murowane pod półdachem z gontów z kominem murowanym nad dach wyprowadzonym, o parterze i piętrze.

3. Mur frontowy z bramą dwuskrzydłową.

4. Oficyna murowana dachówką holenderką kryta, z dwoma kominami murowanemi nad dach wyprowadzonemi.

5 Zabudowanie z drzewa w słupy od ulicy Brukowej i Skarbowej w kąt prosty postawione deskami kryte.

6. Komórki nowe z drzewa deskami kryte o trzech drzwiach

7. Wozownia z drzewa w słupy postawiona deskami kryta.

8. Zabudowanie z drzewa w słupy postawione gontem kryta obejmujące spichrz oraz młyn konny o dwóch gankach.

9. Zabudowanie z drzewa w słupy postawione, gontami pokryte obejmujące dwie stajnie.

10. Brama na słupach w ziemię wkopanych.

11. Zabudowanie z drzewa w słupy postawione gontami kryte z kominem murowanym nad dach wyprowadzonym.

12. Zabudowanie z drzewa w słupy postawione, gontem kryte mieszczące w sobie wozownię.]

13. Dom z drzewa w słupy od ulicy Szerokiej stojący gontami kryty z dwoma kominami murowanemi nad dach wyprowadzonemi.

14. Dwie stajnie i dwie komórki z drzewa w słupy postawione, gontami kryte.

15. Komórka z drzewa zbita deskami kryta.

16. Kloaka z drzewa w słupy na środku podwórza postawiona, gontem kryta.

17. Podwórze w małej tylko części kamieniem polnym brukowane w którym znajdują się dwie pompy balami cembrowane.

W Nieruchomości zajętej oprócz stróża mieści się 23 lokatorów z imion i nazwisk oraz ceny najmu uiszczających w akcie zajęcia wymienionych.

Obszerniejsze opisanie znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Franciszka Siateckiego Adwokata w Warszawie pod Nr. 2410 i 11 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki sprzedaży w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego Wydziału I złożone, przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalixtowi Witkowskiemu Prezydentowi Miasta Warszawy w Warszawie pod Nr. 387 urzędującemu na ręce Wincentego Kępińskiego urzędnika tegoż Magistratu.

2. W. Teofilowi Vogt Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału IV w Pradze przy Warszawie pod Nr. 381 urzędującemu na ręce własne.

Obudwom 26 Maja (7 Czerwca) 1869 r.

Wniesiono do księgi wieczystej powyż zajętej nieruchomości w Warszawie d. 5 (17) Czerwca 1869 r., zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego, na ten cel utrzymywanej, wpisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie przy ulicy Długiej pod № 549 posiedzenia swe odbywającego o godz. 10 z rana, w Wydziale I d. 3 (15) Września 1869 r.

Sprzedażą kierować będzie Franciszek Siatecki Adwokat, przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 19 Czerwca (1 Lipca) 1869 r
Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 19 Czerwca (1 Lipca) 1869 r.
Radca Dworu Zgórski.

Po odbyciu w dniach: 3 (15), 17 (29) Września i 1 (13) Października 1869 r., trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży Nieruchomości № 403 w Pradze przy Warszawie położonej, Trybunał wyrokiem daty 1 (13) Paźdz. 1869 r. zapadłym wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na d. 30 Paźdz. (11 Listopada) 1869 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I pod № 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od symy rs. 7,000 jako szacunku przez popierającego sprzedaż podanego zaś w terminie ostatecznym od ⅔ części szacunku przez biegłych wynaleść się mającego.

Edward Jarocki wierzytelność swą rs. 10,000 z procentem aktem urzędowym daty 29 Września (11 Paźdz.) 1869 r. przed Henrykiem Markowskim Rejentem w Warszawie zdziałanym odstąpił na własność Augusta Wiedigiera Jubilera w Warszawie pod Nr. 1440a zamieszkałego od którego obecnie Franciszek Siatecki Adwokat subhastacją dalej popierać będzie.

Warszawa d. 10 (22) Października 1869 r.
Radca Dworu Zgórski.

W terminie powyższym po oddaleniu sporów przez Haskla Bardiower wytoczonych nieruchomość Nr. 403 w Pradze położona przysądzoną została przygotowawczo Franciszkowi Siateckiemu Adwokatowi za sumę rs. 7000 i Trybunał wyrokiem tejże daty wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na d. 12 (24) Stycznia 1870 r. godz. 10 rano, który się odbędzie w miejscu jak wyżej.

Licytacja zacznie się od ⅔ części szacunku przez biegłych w taxie sądowej wynaleść się mającego.

Warszawa d. 4 (16) Listopada 1869 r.
Radca Dworu Zgórski.

Termin ten nie przyszedł do skutku z powodu zaszłych sporów, następnie August Wiediger wierzytelność swą rs. 10,000 z procentem odstąpił Maurycemu Mańczyk Obywatelowi w Warszawie pod Nr. 856 zamieszkałemu zamieszkanie zaś prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łąckiego Obrońcy przy Senacie w Warszawie pod Nr. 1777 zamieszkałego obrane mającego, od którego tenże Łącki Obrońca przy Senacie subhastacją dalej popiera i po oddaleniu sporów przez Bardiowera wytoczonych zyskał w d. 15 (27) Stycznia 1874 r. wyrok iłacyjny wyznaczający termin do ostatecznego przysądzenia Nieruchomości Nr. 403 w Pradze pod Warszawą położonej, na d. 13 (25) Lutego 1874 r. godz. 10 rano, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 11,736 k. 8 jako ⅔ części szacunku w taxie sądowej przez biegłych wynalezionego.

Warszawa d. 16 (28) Stycznia 1874 r.
R. Linowski.

N. D. 616. Pisarz Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Stosownie do art. 682 K. P. S. wiadomo czyni, iż na żądanie Edwarda Jarockiego jubilera w Warszawie pod Nr. 471 zamieszkałego, praw nabywcy Augusta Wiedygiera a zamieszkanie prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Franciszka Siateckiego Adwokata przy Sądzie Appellacyjnym Królestwa Polskiego, dawniej w Warszawie pod Nr. 2410/11 obecnie pod Nr. 572/3 zamieszkałego, obrane mającego, w poszukiwaniu sumy rs. 10,000 z procentem 5% od dnia 10 (22 Lipca 1867 r. liczącym się i kosztów egzekucyjnych od Haskla Bardiower właściciela nieruchomości Nr. 385/6 w Pradze przy Warszawie, położonej zaś w Pradze pod Nr. 403 zamieszkałego, protokółem Stanisława Skierkowskiego Komornika przy Trybunale Cywilnym w Warszawie w d. 2 (14) Maja 1869 r. sporządzonym, w drodze sądowej przymuszonego wywłaszczenia zajętą i zaaresztowaną została:

NIERUCHOMOŚĆ

w Pradze przy Warszawie pod Nr. 385 i 386 przy ulicy Brukowej pod jurisdykcją Sądu Pokoju Wydziału IV w Warszawie w Cyrkule policyjnym i administracyjnym XII na gruncie czynszowym z którego opłaca się czynszu do Magistratu miasta Warszawy, rocznie rs. 6 kop. 30, położona, dwie księgi wieczyste mająca w naturze jednak zupełnie połączona z prawem własności do exekwowanego dłużnika Haskla Bardiower należąca, zaś w dzierżawnem posiadaniu dochodów Zygmunta Taubwurcel za kontraktem urzędowym w d 17 (29) Kwietnia 1878 r. przed Stanisławem Rościszewskim Rejentem w Warszawie sporządzonym wraz z nieruchomością Nr. 403 w Pradze na lat 6 od 1 Lipca 1868 r. do 1 Lipca n. s. 1874 r. za cenę roczną rs. 1,200 czyli w ogóle rs. 7,200 zostająca, obok tego dochody z obu tych nieruchomości na skutek decyzji Magistratu miasta Warszawy w dniu 5 (17) Czerwca 1868 r. do Nr. 4882 pobiera za podatki skarbowe Komisarz Administracyjny cyrkułu XII ogólna rozległość wynosić może około łokci kwadratowych 7200

Na gruncie zajmowanej nieruchomości znajdują się następujce zabudowania:

1. Dom z drzewa w słupy postawiony deskami szalowany na podmurowaniu partero wy z facjatkami, gontami kryty z dwoma kominami murowanemi nad dach wyprowadzonem.

2. Dom parterowy z facjatkami z drzewa w słupy postawiony, gontami kryty o dwóch kominach murowanych nad dach wyprowadzonych.

3. Zabudowanie z drzewa w słupy postawione, gontami kryte, w małej części na mieszkanie urządzone z komin m małym murowanym nad dach wyprowadzonym.

4. Zabudowanie z drzewa w słupy postawione gontem kryte, w którym mieści się 9 komórek, wozownia i kloaka o 4-ch sedesach.

5. Zabudowanie z drzewa w słupy postawione gontem kryte 2 komórki obejmujące.

6. Spichrz z drzewa w słupy na podmurowaniu postawiony, gontem kryty.

7. Gołębnik z drzewa w krztałcie komórki postawiony gontem kryty.

8. Ogródek fruktowy i warzywny sztachetkami z łat ogrodzony, a z dwóch stron parkanem.

9. Podwórze niebrukowane z rynsztokami gdzieniegdzie kamieniem polnym wyłożone mi, w którem znajduje się studnia z pompą drewnianą i kawałek sztacnet.

W nieruchomości tej znajduje się 21 lokatorów z imion i nazwisk, oraz ceny najmu uiszczających w akcie zajęcia po szczególe wymienionych.

Obszerniejsze opisanie powyż zajętej i zaaresztowanej nieruchomości znajduje się w akcie zajęcia u sprzedażą kierującego Franciszka Siateckiego Adwokata w Warszawie, pod Nr. 2410/11 zamieszkałego, zaś zbiór objaśnień i warunki w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego złożone przejrzane być mogą.

Zajęcie w kopjach doręczono:

1. JW. Kalikstowi Witkowskiemu, Prezydentowi miasta Warszawy, w Warszawie pod r. 387 urzędującemu na ręce Wincentego Kępińskiego urzędnika tegoż Magistratu

2. Teofilowi Vogt Pisarzowi Sądu Pokoju Wydziału IV w Pradze przy Warszawie, pod Nr. 381 urzędującemu, na ręce własne.

Obudwom d. 26 Maja (7 Czerwca) 1869 r.

Wniesiono do ksiąg wieczystych powyższych nieruchomości pod Nr. 385 i 386 w Pradze przy Warszawie położonych d. 5 (17) Czerwca 1869 r., zaś w dniu dzisiejszym do księgi zaaresztowań w Kancelarji Pisarza Trybunału tutejszego na ten cel utrzymywanej w pisanem zostało.

Pierwsza publikacja zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, odbędzie się na jawnej audjencji Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I w miejscu zwykłych posiedzeń przy ulicy Długiej pod Nr. 549 o godzinie 10 z rana dnia 3 (15) Września 1869 r.

Sprzedażą kierować będzie Franciszek Siatecki Adwokat przy Sądzie Apellacyjnym Królestwa Polskiego, którego zamieszkanie jest wyżej wskazane.

Warszawa d. 19 Czerwca (1 Lipca) 1869 r.
Radca Dworu Zgórski.

Wywieszono na tablicy w sali ustępowej Trybunału Cywilnego w Warszawie.

Warszawa d. 19 Czerwca (1 Lipca) 1869 r.
Radca Dworu Zgórski.

Po odbyciu w dniach 3 (15) 17 (29) Września i 1 (13) Paźdz. 1869 r. trzech publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży nieruchomości Nr. 385, 386 w Pradze przy Warszawie położonej, Trybunał wyrokiem daty 1 (13) Paźdz. 1869 r. zapadłym, wyznaczył termin do przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na d. 30 Paźdz. (11 Listopada) 1869 godzinę 10 rano, który odbędzie się w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie sie od sumy rs 2,000 jako szacunku przez popierającego sprzedaż podanego, zaś w terminie ostatecznym od ⅔ części szacunku przez biegłych wynaleść się mającego.

Edward Jarocki wierzytelnosć swą rs 10,006 z procentem, aktem urzędowym daty 29 Września (10 Paźdz.) 1869 r. przed Henrykiem Markowskim Rejentem w Warszawie zdziałanem odstąpił na własność Augusta Wiedigera jubilera w Warszawie pod Nr. 1440a. zamieszkałego od którego obecnie Franciszek Siatecki Adwokat subhastacją dalej popierać będzie.

Waszawa d. 10 (22) Paźdz. 1869 r.
Radca Dworu, Zgórski.

W terminie powyższym po oddaleniu sporów przez Haskla Bardjowera wytoczonych, nieruchomości Nr. 385, 386 w Pradze położona, przysądzoną została przygotowawczo Franciszkowi Siateckiemu Adwokatowi za sumę rs. 2,000 i Trybunał wyrokiem tejże daty wyznaczył termin do ostatecznego przysądzenia rzeczonej nieruchomości na d. 12 (24) Stycznia 1870 r. godzinę 10 rano, który się odbędzie w miejscu jak wyżej.

Licytacja zacznie się od ⅔ części szacunku przez biegłych w taksie sądowej wykryć się mającego.

Warszawa d. 4 (16) Listopada 1869 r.
Radca Dworu Zgurski.

Termin ten nie przyszedł do skutku z powodu zaszłych sporów, następnie August Widiger wierzytelność swą rs. 10,000 z procentem odstąpił Maurycemu Mańczyk obywatelowi w Warszawie pod Nr. 856 zamieszkałemu zamieszkanie zaś prawne do tego interesu i całego postępowania subhastacyjnego u Teodora Łąckiego Obrońcy przy Senacie w Warszawie pod N. 1777 zamieszkałego obrane mającego od którego tenże Teodor Łącki subhastacją dalej popiera, i po oddaleniu sporów przez Bardjowera wytoczonych zyskał w d. 15 (27) Stycznia 1874 r. wyrok illacyjny wyznaczający termin do ostatecznego przysądzenia nieruchomości Nr. 385, 386 w Pradze pod Warszawą położonej na d. 14 (26) Lutego 1874 r. godzinę 10 z rana, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie w Wydziale I pod Nr. 549 przy ulicy Długiej.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 5527 kop. 4 jako ⅔ części szacunku w taxie sądowej przez biegłych wynalezionego.

Warszawa d. 16 (28) Stycznia 1874 r.
R. Linowski.

N. D. 611. *Pisarz Trybunału Cywilnego w Kaliszu.*

Wiadomo czyni, iż na żądanie Marjanny z Wenitowskich Mączyńskiej wdowy, Antoniny z Wenitowskich Maciałowicz seperatki, i Marjanny z Wenitowskich Oczko Jana Oczko żony w asystencji i za upoważnieniem męża czyniącej, wszystkich z własnych funduszów utrzymujących się, w mieście Częstochowie zamieszkałych, a zamieszkanie prawne do tego interesu i do całego postępowania sprzedaży w drodze relicytacji nieruchomości Nr. 504 w mieście Częstochowie położonej, u Antoniego Zgleczewskiego Patrona Trybunału Cywilnego w Kaliszu, w temże mieście zamieszkałego, obrane majacych, od których tenże Zgleczewski Patron stawa relicytacją popierać będzie, wystawia się na sprzedaż publiczną w drodze relicytacji na koszt i ryzyko Aleksandry z Pawłowskich Piestrzyńskiej w asystencji i za upoważnieniem męża czynić winnej, w mieście Petrokowie zamieszkałej.

NIERUCHOMOŚĆ Nr. 504

w mieście Częstochowie położona, przy ulicy Wieluńskiej, obok klasztoru księży Paulinów, składająca się z domu piętrowego z kamienia wapiennego murowanego, dachówką krytego, budynku w podwórcu z kamienia wapiennego i budynku z bali pobudowanych, oraz studni z kołem kręconem, i tem wszystkiem co jej całość stanowi, oraz dwiema morgami gruntu do niej należącego, obok gruntu księży Paulinów, położonego. Graniczy ona na wschód z zabudowaniami na ulicy Wieluńskiej położonemi, na południe z klasztorem księży Paulinów, na zachód i północ ze starą Częstochową. Należała do własności sukcesorów Agnieszki Wenitowskiej i na odbytej sprzedaży w drodze działów w Trybunale Cywilnym w Kaliszu d. 13 (25) Lutego 1873 r., nabywczynią tej nieruchomości za pośrednictwem Jaruzelskiego Patrona, stała się Aleksandra z Pawłowskich Piestrzyńska, za sumę rs. 6790; ponieważ jednak, jak przekonywa świadectwo Pisarza Trybunału z d. 29 Marca (10 Kwietnia) 1873 r. warunków nie spełniła i wyroku adjudykacyjnego nie wyjęła, z mocy przeto art. 737, 738, 739 K. P. S. powtórnie taż nieruchomość na koszt i ryzyko tejże Piestrzyńskiej wystawioną zostaje na sprzedaż publiczną w drodze relicytacji.

Zbior objaśnień i warunków sprzedaży, przejrzanym być może w biórze Pisarza Trybunału i u Zgleczewskiego Patrona.

Sprzedaż odbywać się będzie na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu, a pierwsze ogłoszenie zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych nastąpi d. 2 (14) Maja 1873 r. o godzinie 10 z rana Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4.528, jako ⅔ części postąpionego przez Piestrzyńską szacunku.

Kalisz d. 30 Marca (11 Kwietnia 1873 r.

Po odbyciu dwóch publikacji zbioru objaśnień i warunków sprzedaży oraz tymczasowego przysądzenia w d. 17 (29) Maja 1873 r. nieruchomość ta Zgleczewskiemu Patronowi za sumę rs. 4,528 tymczasowo przysądzoną została, i termin do trzeciego ogłoszenia warunków i stanowczej sprzedaży na d. 26 Czerwca (8 Lipca) 1873 r. został oznaczony, który z powodu sporów się nie odbył, z tej samej przyczyny nie odbyły się i dwa inne termina do stanowczej sprzedaży na d. 17 (28) Sierpnia i następnie na 3 (15) Paźdz. 1873 r. oznaczane, po oddaleniu zaś sporów prawomocnie wyrokiem Sądu Appellacyjnego z d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1873 r. i Rządzącego Senatu z d. 28 Grudnia (9 Stycznia) 1873/4 r, wyrokiem Trybunału w Kaliszu na d. 19 (31) Stycznia 1874 r., termin do trzeciej publikacji warunków i stanowczej sprzedaży na d. 8 (20) Lutego 1874 r. godzinę 10 z rana oznaczonym został, który się odbędzie na audjencji Trybunału Cywilnego w Kaliszu. Licytacja rozpocznie się od sumy rs. 4528 na przygotowawczem przysądzeniu postąpionej.

Kalisz d. 19 (31) Stycznia 1874 r.
Skoczyński.

N. D. 614. Podpisany Adwokat przy Sądzie Apelacyjnym Królestwa Polskiego w Warszawie pod Nr. 542 zamieszkały, stosownie do art. 960 i następnych K. P. S. ogłasza iż wyrokiem Trybunału Cywilnego w Warszawie w d. 13 (25) Lutego 1869 r. zapadłym na powództwo Agatona Rasiewicza przeciwko Marjanowi Złotnickiemu działać mającemu w imieniu własnem, oraz jako głównemu opiekunowi nieletnich Witolda, Zofji i Bogumiły rodzeństwa Złotnickich, oraz Eugenjuszowi Pińskiemu, nakazanym został dział nieruchomości w mieście Włocławku przy ulicy Gęsiej położonej, dawniej Nr. 275 a obecnie 342 oznaczonej, współwłasnością wyżej powołanych stron będącej, w razie niemożności dogodnego podziału w naturze, sprzedaż takowej w drodze działów rozporządzona, do kierowania zaś działami i sprzedażą Asesor Trybunału W-ny Stanisław Bagniewski delegowanym został.

W wykonaniu przeto powyższego wyroku sprzedaną zostanie

Nieruchomość w mieście powiatowem Włocławku dawniej pod Nr. 275 a obecnie 342, nieruchomość ta położona jest między ulicami Gęsią i Brzeską dotykając takowych znajduje się pod jurisdykcją Sądu Pokoju w Brześciu gdzie również ma założoną hypotekę.

Ogół powierzchni podług pomiaru Jeometry przysięgłego Pawła Zawadzkiego wykonanego w r. 1846 zawiera miary nowopolskiej morgę jedną prętów kwadr. 150. Z przestrzeni tej jednak wyłącza się i sprzedaży niepodlega plac wraz z zabudowaniami na nim stojącemi mający szerokości łokci 28 a długości łokci 61 jakie za kontraktem urzędowym sprzedanych Hermanowi Pankomin i obecnie do własności sukcesorów tegoż należący.

Na gruncie tej nieruchomości stoją następujące zabudowania.

1. Dom główny parterowy na podmurowaniu kamiennem z piwnicami dachówką kryty.

2. Oficyna drewniana z bali dębowych w słupy na podmurowaniu dachówką kryta.

3. Stajnia murowana z cegły palonej na wapno, pokryta dachówką na fundamentach kamiennych.

4. Śmietnik drewniany.

5. Trzy kloaki drewniane.

6. Cztery drwalnie drewniane w słupy tarcicami kryte.

7. Studnia z pompą.

8. Sztachety drewniane.

9. Klomby w dziedzińcu.

10. Ogród owocowy, w którym 400 sztuk owocowych drzew, szparagarnia i winnica.

11. Parkan drewniany.

Szacunek tej nieruchomości podług taksy biegłych wynalezionym został na rs. 8,375 i od takowej sumy licytacja rozpocznie się.

Po odbyciu w d. 21 Czerwca (3 Lipca) 1873 r. pierwszej publikacji zbioru ojaśnień i warunków licytacyjnych, termin do przygotowawczego przysądzenia przed delegowanym Sędzią Trybunału wyznaczonym został w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziału III na dzień 2 (14) Sierpnia 1873 r. godzinę drugą z południa.

Opis szczegółowy warunki sprzedaży i taksę przejrzeć można w Wydziale III Trybunału jak niemniej u podpisanego Adwokata sprzedaż tę imieniem sukcesorów Rasiewicza popierającego.

Warszawa d. 22 Czerwca (4 Lipca) 1873 r.
Chruszczakowski Feliks, Adwokat

Po odbyciu w dniach 2 (14) Sierpnia 1873 r. drugiej publikacji, a zarazem przygotowawczego przysądzenia rzeczonej nieruchomości, termin do ostatecznego takowej przysądzenia wyznaczony został na dzień 4 (16) Września 1873 r. godzinę 2 z południa w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie Wydziału III. Licytacja w terminie tym przed W. Bagniewskim Asesorem Trybunału Delegowanym, odbyć się mająca, rozpocznie się od sumy rs. 8,375 jako szacunku taksą wynalezionego

Warszawa d. 6 (18) Sierpnia 1873 r.
Chruszczakowski Feliks, Adwokat.

Gdy termin ten dla braku licytantów spełzł bez skutku, nowy termin do ostatecznej sprzedaży na dzień 19 Listopada (1 Grudnia) 1873 r. od zniżonej taksy o ¼ część, czyli od sumy rs. 6281 kop. 75 oznaczony został.

Gdy i w tym terminie nikt się z chęcią licytowania nie zgłosił, wyrokiem Trybunału Cywilnego z dnia 11 (23) Grudnia 1873 r. taksa tej nieruchomości o ¼ część jeszcze obniżona została, i licytacja oznaczona na dzień 4 (16) Lutego 1874 r. o godzinie 2 z południa, która się odbędzie przed W. Bagniewskim Asesorem Trybunału w Wydziale III od sumy rs. 4,711 kop. 32.

Vadium wymagane rs. 750.

Warszawa d. 10 (22) Stycznia 1874 r
Chruszczakowski Feliks, Adwokat.

N. D. 613. Podpisany Patron przy Trybunale Cywilnym w Łomży w myśl art. 972 i 960 K. P. S. podaje do wiadomości iż z mocy wyroków Trybunału Cywilnego w Łomży z d. 30 Maja (12 Czerwca) i 19 (31) Lipca 1873 r. podział całkowitego majątku po n. Alexym Kapicy i relację biegłych nakazujących, oraz wyroku tegoż Trybunału z d. 5 (17) Listopada 1873 r. zatwierdzającego relację biegłych i postanawiającego sprzedaż rzeczonego majątku przez publiczną licytację, z powództwa Franciszka Kapicy we wsi Kapicach Jesiowiźnie okręgu Tykocińskim zamieszkałego i Wiktora Kapicy Patrona w m. Łomży przeciwko Annie z Kropownickich po Alexym Kapicy pozostałej wdowie w imieniu własnem oraz jako matce i głównej opiekunce nieletniej Alexandry w małżeństwie z n. Alexym Kapicą spłodzonej córki działającej we wsi Kapicach Jesiewiźnie, oraz Józefowi Kapicy urzędnikowi w m. Łomży zamieszkałym Jemielewskiego Patrona za Obrońcę ustanowionego mającym zapadłych sprzedaną zostaje w drodze działów w Trybunale Cywilnym w Łomży przed W-nym Rwdzimińskim Sędzią Trybunału jako delegowanym.

CZĘŚĆ SZLACHECKA

Na wsi Kapicach Jiesiewiznie i Lipnikach położona wraz z łąką w teritorjum miasta Tykocina po n. Alexym Kapicy pozostała składająca się z domu drewnianego, stodoły, szopy, dwóch chlewów, siedlisk, ogrodów, gruntów ornych pastewników lasu i zarośli która to nieruchomość pod względem obszaru granic jakości i wartości gruntów szczegółowo w relacji biegłych, pod dniem 20 Sierpnia (1 Września) 1873 r. sporządzonej, opisaną została. Położona w odległości od wsi parafialnej Kobylina o wiorst 4 od najbliższego m. Tykocina wiorst 8 od m. powiatowego Mazowiecka o mil 1 4 a od m. gubernialnego Łomży o mil 7.

Podatków opłaca się z tej nieruchomości rocznie rs. 24 kop. — Po odbyciu pierwszej publikaty zbioru objaśnień i warunków przedaży w d. 7 (19) Stycznia 1874 r.

Termin do drugiej publikaty zbioru objaśnień i warunków sprzedaży i zarazem przygotowawczego przysądzenia tego majątku oznaczony został na d. 25 Lutego (9 Marca) 1874 r. o godzinie 10 z rana. A to na audjencji publicznej Trybunału Cywilnego w Łomży w miejscu zwykłych posiedzeń przed W-nym Radzymińskim Sędzią Delegowanym. Bliższe objaśnienia i warunki sprzedaży przejrzane być mogą w kancelarji W-go Pisarza Trybunału Cywilnego w Łomży oraz u podpisanego Patrona sprzedaż tę popierającego.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 1650 kop. jako ceny taksą biegłych wykrytej.

Załęzki Patron.

N. D. 623. Dwie nieruchomości w Wyszogrodzie, okręgu Płockim, pod NN. 127 i 128 przy ulicy Rembowskiej egzystujące, składające się z dwóch domów frontowych, oficyny, drwalni, piwnic, placu i ogrodu, należące do kuratora masy wakującej po Majerze Lipskier, w osobie Walentego Stryjewskiego, Patrona, sprzedane będą przez publiczną licytację, w drodze beneficjalnej, przed W. Dembym, asesorem delegowanym, w sali posiedzeń Trybunału Cywilnego w Płocku, a to na zasadzie wyroku tegoż Trybunału z dnia 15 (27) Września 1873 r.

Po odbyciu w dniu dzisiejszym pierwszego ogłoszenia zbioru objaśnień i warunków sprzedaży, termin do drugiej publikacji takowych, a zarazem do przygotowawczego przysądzenia oznaczonym został na dzień 1 (13) Marca 1874 r. godzinę 3-ą po południu, w którym licytacja rozpocznie się od sumy rs. 2087 kop. 17½.

Warunki sprzedaży i taxę przejrzeć można w biurze Pisarza Trybunału i u podpisanego, sprzedaż popierającego.

Płock d. 16 (28) Stycznia 1874 r.
Walenty Stryjewski Patron.

N. D. 622. *Syndycy tymczasowi masy upadłości Felicjana Sumińskiego i Xawerego Trzeciaka firmy „Bazar Warszawski"*

Podają do publicznej wiadomości, iż z mocy upoważnienia W. Sędziego Komisarza masy sprzedane zostaną przez publiczną licytację w sklepie upadłej firmy w domu Anny Drac przy ulicy Miodowej pod Nr. 481 (4 nowym) mieszczącym się, począwszy w dniu 31 Stycznia (12 Lutego) 1874 r. i w dniach następnych od godziny 4 po południu, różne towary bławatne i galanteryjne, jako to: materje wełniane na suknie, syberyny, bareże, kolczyki, broszki, portmonetki i. t. p. a nadto bielizna damska i męzka, kapelusze męzkie i damskie, oraz maszyny do szycia, za gotowe zaraz płacić się mające pieniądze.

Warszawa d. 22 Stycz. (3 Lutego) 1874 r.
Adolf-Jakób Cohn, Patron.
Edward Kempner.

N. D. 620. W moc postanowienia Sądów na składzie będące szyniele i mundury żołnierskie, chałaty, kołdry i szmaty sukienne, w d. 25 Stycznia (6 Lutego) r. b. o godzinie 10 rano na Muranowie, oraz

w d. 28 Stycznia (9 Lutego) r. b. za Żelazną bramą, o godzinie 10 z rana, meble mahoniowe, jesionowe, miedź kuchenna i t. p. zaś o godzinie 12 w południe, książki hebrajskie, świeczniki i lichtarze mosiężne, tałes i tflim, lustra, drelich, bielizna różna i t. p. w Warszawie, i

w d. 29 Stycznia (10 Lutego) r. b. o 11 rano, na placu przed Cyrkułem na Pradze przy Warszawie, przez publiczną licytację sprzedane będą.

E. Borkowski, Komornik
przy S. A. Nr. 541.

---

w Drukarni Okręgu Naukowego Warszawskiego.